

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๑๒

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๖

ณ พระที่นั่งอเนกสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : วันไม่มีสมาชิกมาประชุม ๒๑๗ คน ครบองค์ประชุมแล้ว อนุมัติเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งข้อที่ประชุม เนื่องจากนายกรัฐมนตรีได้แจ้งว่า ได้คำสั่งตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๔ โดยมีคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๑๖

จึงขอแจ้งให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบ ตามสำเนาคำสั่งของนายกรัฐมนตรีดังต่อไปนี้

"คำสั่งนายกรัฐมนตรี

ที่ สตร. ๑/๒๕๑๖

โดยที่ปรากฏหลักฐานจากการสอบสวนเป็นที่แน่ชัดว่า เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๑๕ เวลาประมาณ ๑๔.๐๐ นาฬิกา นายสุรพล อิมวรคุณ หรือกิมชวน แซ่ฮึง ผู้ต้องหาโคกขยว้างเฟื่องเขาคิดกลางสองชั้นอันเป็นห้อยอาสัยของผู้ต้องหาและรองผู้ยื่น เพื่อหวังเงินประกันอื่กักกับ จำนวนหนึ่งแสนบาท ซึ่งจะเป็นเหตุให้เพลิงจุกกลาไปไหนมานาน เรือรบราษฎรอื่น ๆ ได้ เหตุเกิดที่ห้องของผู้ต้องหาหมายเลขที่ ๓๔๐/๖ และที่ห้องของนางจิวไล แซ่อ้อ หมายเลขที่ ๓๔๐/๗ คำบัญชาของวัดคอน อำเภอยานนาวา นครหลวง

LIRT

กรุง เพ็ชรบูรณ์

ข้อเท็จจริงตามการสอบสวนได้ความว่า ขณะทีเพลงกำลังถูกไม่เทศานห้องหมายเลขดังกล่าว ผู้ต้องหาอยู่ในห้องคนเดียว ประชาชนภายนอกเคียงจะเข้าไปช่วยกันขับเพลง แต่ผู้ต้องหาไม่ยอมเปิดประตูให้ คอเมื่อมีผู้เอาถุงเงินไปประตูเขาไป จึงได้ช่วยกันขับหนี เพลงจึงส่งลงมือลูกกลามต่อไป เจ้าพนักงานตำรวจได้ตรวจพบปืนและน้ำมันเบ็นซินกับแอลกอฮอล์บรรจุถุงพลาสติกกรวม ๑๖ ถุง ขนของบนเทศานห้องของผู้ต้องหา ที่เทศานมีรอยเจาะเป็นช่องทอนลอคได้ แล้วเอาแผ่นไม้ซีกปึกหาอีหับไว้ ซึ่งช่องเฝินทำด้วยแผ่นกระเบื้อง เชื้อไคว่า เป็นช่องทางให้น้ำมันและเชื้อเพลิงขึ้นไปบนเทศานเพื่อวางเพลิง ที่ภายในห้องของผู้ต้องหา พบเอกสารประจำตัว เช็ก และภาพถ่ายของผู้ต้องหาพร้อมครอบครัวอยู่ในลังสุราสีกษณะเคียวมที่ระชนบาย นอกจากนี้ที่โครทโคของของผู้ต้องหาโครทวงหมดงมกร รุณสองไม่มีนุเหนืออยู่เล็กน้อย ซึ่งเป็นนุชนิดเดียวกับที่ตรวจพบบนเทศานดังกล่าวแล้ว ตรวจค้นตัวผู้ต้องหาพบไม้ซีกไฟเบ็นซินหนึ่งอันอยู่ในกระเป่ากางเกง และเทียนไขมีรอยจุดไฟแล้วตั้งแ่งอยู่ในกระเป่าเสื้อเชิต ที่คางของผู้ต้องหาไม้ฉากแฉลใหม่ ที่ห้อง แชน และที่หน้าแข้งมีรอยครูด ติจรวรณาไคว่า เกิดจากการปีนมายังไปบนเทศานเพื่อวางเพลิงแล้วตกลงมาเพราะมีผู้ไคขึ้นเสียงเหมือนของตกกอนเกิดเหตุ และทางช่องเทศานมีรอยแตกใหม่เป็นช่องโหว่อยู่

ผู้ต้องหาให้การปฏิเสธอ้างว่าขณะเกิดเหตุกำลังมีประหามานารอยู่ ไคขึ้นเสียงคนร้องว่าไฟไหม้ จึงขึ้นไปดูชั้นบน ไม่ทวมามีไฟไหม้อย่างไค จนกระทั่งมีผู้ยื่นไขประตูเข้าไป จึงเห็นไฟไหม้และมีคนช่วยกันขับ ผู้ต้องหาหนีประวัคโคเงินประกันอีคคักยมาแล้ว เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ ครั้งเกิดเหตุเพลิงไหม้ที่ครอกนายมิง ถนนทรงวาด ตำบลจ๊กจ๊กวรวัค อำเภอส้มพันขวางศ จังหวัดพระนคร

อาศัยพยานหลักฐานและพฤติการณ์แวดล้อมข้างต้น พังไคว่าผู้ต้องหาเป็นผู้วางเพลิงเขาทร์หัยฮินเพื่อหวังประโยชน์จากการประกันวินาศภัย โดยหาไคไคำนี้งอิงความเคือรอนเฮียบหายทีจะเกิดแก่ชีวิตและทรัพย์สินของเพื่อนบ้านราษฎรอื่น ๆ ไม่การกระทำ

LIRT

ของผู้จัดทำเป็นการมอบหมายความมั่นคงเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นกา
กถาวรหรือคู่ความความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
พ.ศ. ๒๔๗๕ นายกรัฐมนตรี โดยมติคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๗
มีนาคม ๒๕๑๖ จึงมีคำสั่งให้เจ้าคุณนายสุรทอ ชิววรคุณ หรือกิมชวน แซ่ฉิ่ง วิศวกรชีวิต

ให้กระทรวงมหาดไทยปฏิบัติกาให้เป็นไปตามคำสั่งนี้ แล้วรายงานให้ทราบ
โดยด่วน

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๑๖
(องช้อ) จอมพล ถ. กิตติขจร
(ถนธม กิตติขจร)
นายกรัฐมนตรี"

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการ
ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔ ซึ่งคณะกรรมการตรวจรายงานการประ
ษณสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ตรวจเสร็จแล้ว ขอเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการ
ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔ จะมีห่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีห่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔

ระเบียบวาระที่ ๓ ญะห่าน นายสุวิรัช พันธเศรษญ
เรื่อง การชว้างถนนประดิษฐาษณไทย ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

นายสุวิรัช พันธเศรษญ : ห่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าขอตั้งญะห่าน

ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ดังต่อไปนี้

ทราบว่าทางสาธารณรัฐประชาชนจีนได้เคลื่อนกำลังทหารหลายหมื่นคน สร้างถนนสองสายยาวกว่าพันกิโลเมตร จากภาคเหนือของลาวข้ามแม่น้ำโขงค้ำฉานเข้าประจักษ์ชายแดนไทย จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลไทยทราบเหตุดังกล่าวแล้วเพียงใดหรือไม่ และได้เตรียมรับสถานการณ์ทั้งทางกำลังทหารและทางองค์การสหประชาชาติเพียงใดหรือไม่ เพราะเหตุใด

๒. ระหว่างนี้ ไทยมิได้มีสัมพันธภาพกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ใค้อาศัยประเทศไทยเป็นผู้ช่วยเหลืออีกต่อระหว่างประเทศเพื่อทราบถึงจุดมุ่งหมาย ในการเคลื่อนไหวดังกล่าวหรือไม่

๓. หากันองค์การ ส.ป.อ. ได้มีการเคลื่อนไหวประการใดบ้าง เมื่อมีเหตุฉุกเฉินต่อประเทศไทยดังกล่าวแล้ว

พลอากาศเอก บุญชู จันทร์เกษม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความที่ห้ามสมาชิกผู้มีเกียรติใค้ก่อกวนผู้ถามเกี่ยวกับเรื่องการสร้างถนนประจักษ์ชายแดนไทยของสาธารณรัฐประชาชนจีนรวม ๓ ชั้นนั้น กระทรวงกลาโหมขอเรียนชี้แจงดังนี้

๑. รัฐบาลไทยและติดตามการสร้างถนนภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศลาวอย่างใกล้ชิด ปรากฏว่าสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้สร้างถนนในลาวภาคเหนือรวม ๒ สาย คือ ๑. สายเมืองลา - เมืองไซ - เมืองฮุน และเมืองปากแฉง ๒. สายเมืองไซ - หลวงน้ำหา - เวียงจันทน์ และบ้านพวยทราย

สำหรับสายเมืองลา - ไซ - เมืองฮุน และเมืองปากแฉง สาธารณรัฐประชาชนจีนได้ลงมือสร้างเมื่อปี ๒๕๑๑ โดยเริ่มจากเมืองลาในเขตพรมแดนบ้านเมืองขวางbung เข้ามาในประเทศไทยค้ำฉานบ้านโยคัง บ้านบ้านคัก บ้านสีค้ำบ้านนาเทย บ้านนาหมอกใต้ บ้านน้ำเวิน บ้านน้ำโก บ้านบ้านโกลนอยู่เมืองไซ

การสร้างถนนสายนี้ ในช่วงเมืองลา - เมืองไซ ได้สร้างแล้วเสร็จเมื่อปี

LIRT

๒๕๑๒ ยาวประมาณ ๑๑๕ ก.ม. มีสะพาน ๓ แห่ง ที่บริเวณโกนน้อย และบริเวณใต้บ้านนาหนองไค้ ในช่วงเมืองไฮ - เมืองฮุน และเมืองปากเม้ง มีความยาว ๑๒๐ ก.ม. สร้างตามแนวถนนสาย ๔๖ เชื่อมไปตามแนวถนนสาย ๔๖ เชื่อมไปตามลำน้ำเม้ง และหุบเขาเม้ง มีสะพานทั้งหมด ๑๕ แห่ง และมีสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ อาทิ คลัง สิ่งอุปกรณ สถานที่พักแรม ฐานที่ตั้งปืนใหญ่ที่อยู่อาศัย ยานบินกลมหักและสถานีเรดาร์ สำหรับป้องกันภัยทางอากาศ

ส่วนสายเมืองไฮ - หลวงน้ำทา - เวียงจุกกา และบ้านห้วยทราย ซึ่งเป็นถนนสายที่ ๒ นั้น เป็นเส้นทางตรงมาจากคอกช้างเข้ามาในลาว ผ่านเมืองไฮ เลี้ยวออกมาทางตะวันตกเฉียงใต้ ถึงเมืองหลวงน้ำทา ผ่านเวียงจุกกา และพุ่งตรงลงไปจนถึงบ้านห้วยทราย ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับจังหวัดเชียงใหม่ของประเทศไทย

ปัจจุบันมีกำลังทหารของสาธารณรัฐประชาชนจีน ประมาณ ๒๐,๐๐๐ คนกระจายกำลังอยู่ในบริเวณพื้นที่ที่มีการก่อสร้างถนน คือบริเวณเมืองไฮ เมืองอา เมืองฮุนและบริเวณชายแดนลาว สาธารณรัฐประชาชนจีน ตำบลเมืองอิง เมืองโมเค็งและในแขวงพงสาลี

เกี่ยวกับการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงนั้น ขณะนี้ยังไม่ปรากฏ

การเตรียมรับสถานการณ์ในด้านทางทหารนั้น รัฐบาลได้มีแผนและเตรียมกำลังไว้พร้อมที่จะรับมือสถานการณ์ได้ตลอดเวลา และได้คอยติดตามข่าวการเคลื่อนไหวในเรื่องนี้อยู่

สำหรับทางองค์การสหประชาชาตินั้น หากมีการดำเนินการ หรือมีการเคลื่อนไหวใด ๆ ก็จะเป็นภัยต่อประเทศแล้ว ก็จะได้กัมพูชาในเรื่องนี้ขึ้นเพื่อพิจารณา กับฝ่ายสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่อำนาจงานใหญ่ขององค์การสหประชาชาติคือไป

๒. ถึงแม้ประเทศไทยจะยังไม่มีความสัมพันธ์กับสาธารณรัฐประชาชนจีนก็ตามแต่ รัฐบาลก็ได้อาศัยมิตรประเทศหลายประเทศ รวมทั้งการดำเนินการมาตรการอื่น ๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงจุดมุ่งหมายในการเคลื่อนไหวดังกล่าวอยู่แล้วขอความ และนอกจากนั้น ยังได้ติดตามขอข้อเท็จจริงและเจตจำนงของสาธารณรัฐประชาชนจีน โดย

LIART

ตรง ที่ส่นประชาชาติหรือที่อื่นใดตามความเหมาะสม

๓. ทางด้านองค์การ ส.ป.อ. นั้น ได้มีการติดตามข่าวการเคลื่อนไหวในเรื่องนี้ข่างใกล้ชิดตลอดเวลา ขณะนี้ประเทศไทยยังมีโครงสร้างของห้องการค้า ส.ป.อ. คำเป็นการอย่างใดเกี่ยวกับการสร้างถนนดังกล่าวนี้ เพราะการสร้างถนนทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศลาวนี้ เป็นเรื่องภายในระหว่างประเทศลาว และสาธารณรัฐประชาชนจีน ไม่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยโดยตรง อย่างไรก็ตาม ถนนดังกล่าวอาจกระทบกระเทือนความมั่นคงของประเทศไทยได้โดยทางอ้อม รัฐบาลจึงได้เตรียมรับสถานการณ์ในเรื่องนี้ไว้พร้อมทั้งกล่าวแล้ว

ผมขอจบการตอบกระทู้เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาปิตุภูมิแห่งชาติ : ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(ซ้ำเนา)

ที่ ๒๕๔

สภาปิตุภูมิแห่งชาติ

๕ เมษายน ๒๕๑๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวง และสะพาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กรมเรียน ประธานสภาปิตุภูมิแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมตัวบทบันทึกของคณะกรรมการการปกครอง ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาปิตุภูมิแห่งชาติ ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน(ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

LIRT

- ๑. พลเรือเอก อนันต์ เนตรโรจน์ ร.น. เป็นประธานคณะกรรมการ
- ๒. นายจรูญ สุภาพ
- ๓. พลโท ฉลาด ทิระยุติ
- ๔. พลโท ประจวบ สุนทรางกูร
- ๕. นายประสิทธิ์ จูไรรัตน์
- ๖. นายประหยักษ์ เข้มศิลา
- ๗. พลตำรวจโท พจน์ เกษะนันท์
- ๘. พันเอก สงวน คำวงษา
- ๙. นายสงวน ฐมัญญา
- ๑๐. นายสนธิ วิไลจิตต์
- ๑๑. พลโท สมิง ไทสังคะ

เลขาธิการรัฐสภาได้ขอหมายให้ พันเอก สงวน คำวงษา รองเลขาธิการ
รัฐสภาเป็นเลขาธิการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกรม
เวียนมาเพื่อได้โปรดเกล้าฯ เสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) พลเรือเอก อนันต์ เนตรโรจน์ ร.น.
(อนันต์ เนตรโรจน์)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

บันทึกของคณะกรรมการการปกครอง
พิจารณาพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์
บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรชาติได้ลงมติรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติ
กำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา นั้น
ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏดังนี้

๑. เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้ พันเอก สงวน คำวงษา รองเลขาธิการ
รัฐสภา เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิชาการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความเห็น คือ ๑. นายรัฐง่า
ฤทธิประศาสน์ รองอธิบดีกรมการปกครอง ๒. นายวิเชียร จะวะสิค ผู้อำนวยการ
กองปกครองท้องถิ่น กรมการปกครอง และ ๓. นายวิมล มณีพงศ์ หัวหน้ากองที่ดิน
และนิติกรรม กรมทางหลวง

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	"
<u>มาตรา ๑</u>	"
<u>มาตรา ๒</u>	"
<u>มาตรา ๓</u>	"

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกันฉบับนี้ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) พลเรือเอก ชนันต์ เนตรโรจน์ ร.น.

(ชนันต์ เนตรโรจน์)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

กำหนดค่าธรรมเนียมการโฆษณาบนถนนทางหลวง

และสะพาน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

LIRT

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับราชการของกระทรวงนั้น

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคนั้น เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ คือ

- (๑) เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการใช้ยานยนต์รับจ้างหลวงและสะพานข้ามอัคราที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๒) สั่งให้หยุดและตรวจรถยนต์รับจ้างหรือจะข้ามทางหลวงและสะพานเพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม
- (๓) ออกคำสั่งให้บุคคลใด ๆ มาขึ้นแจ้งหรือแสดงหลักฐานเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการเจ้าประจำที่

(คณะกรรมการเจ้าประจำที่)

ประธานสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งชาติ : คณะกรรมการมีอะไรที่จะสนองเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายสงวน ฐปัญญา (กรรมการ) : ฟานประธานสถานีเคารถ คณะกรรมการไม่มีอะไรที่จะสนองเพิ่มเติม

ประธานสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งชาติ : ต่อไป จะเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๑ ขอให้เสนาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เสนาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมในการใช้ยานยนต์รับจ้างหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว
ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติคือที่ประชุมเห็นว่าสมควรที่จะให้ประกาศ
ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะประกาศ
ใช้ เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(สมาชิกยกมือ ๑๔๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้จ้องมติให้ประกาศ
ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติประกันค่าเสียหาย สำหรับผู้ประสบภัยจาก
รถยนต์ พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๒๒๓/๒๕๑๖ วันที่ ๘ เม.ย. ๒๕๑๖

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ อร. ๑๒๐๓/๕๓๒๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

๘ เมษายน ๒๕๑๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกันค่าเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถยนต์
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาองมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกันค่าเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากกรดยนคร พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นพร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมาเพื่อขอโปรดเกล้าฯ เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **จอมพล ถ. กิตติขจร**

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประชุมร่างพระราชบัญญัติประกันค่าเสียหาย

สำหรับผู้ประสบภัยจากกรดยนคร

พ.ศ.

หลักการ

ใหม่กฎหมายว่าด้วยการประกันค่าเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากกรดยนคร

เหตุผล

เนื่องจากปรากฏว่าภัยอันตรายจากกรดยนคร ได้เพิ่มจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากและประชาชนผู้ประสบภัยส่วนมากไม่ได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทน เพื่อความเสียหายอันเกิดแก่ชีวิตและร่างกายจากอุบัติเหตุที่ควร และในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนต้องใช้เวลาในการดำเนินคดีเป็นเวลานาน สมควรที่มีกฎหมายว่าด้วยการประกันค่าเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากกรดยนคร เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพ และในอันที่ประกันแก่ประชาชนที่จะได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราช

LIRT

บัญญัติขึ้น

(ซ้ำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติประกันค่าเสียหาย

สำหรับผู้ประสบภัยจากรถยนต์

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการประกันค่าเสียหาย สำหรับผู้ประสบภัย
จากรถยนต์

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติประกันค่าเสียหายสำหรับ
ผู้ประสบภัยจากรถยนต์ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
"ผู้ประสบภัย" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกาย เนื่องจาก
จากรถยนต์ของบุคคลอื่นซึ่งใช้หรืออยู่ในทาง หรือจากสิ่งที่มีรถทุกชนิดบนถนนนั้น และ
หมายความรวมถึงทายาทของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย

"บริษัท" หมายความว่า บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย

LIRT

"กรมธรรม์" หมายความว่า กรมธรรม์ประกันภัย ที่บริษัทออกให้แก่ผู้เอาประกันภัย ตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย

"ค่าใช้จ่ายเบื้องต้น" หมายความว่า บรรดาค่าใช้จ่ายที่คงใช้ในการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ระหว่างรักษาพยาบาล และหรือค่าของศพ

"ผู้อยู่ในรถยนต์" หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในหรือบนรถยนต์หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของรถยนต์ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งกำลังก้าวขึ้นหรือก้าวลงจากรถยนต์นั้นด้วย

"รถยนต์" หมายความว่า รถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

"ทาง" หมายความว่า ทางตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

"เครื่องหมาย" หมายความว่า เครื่องหมายแสดงการประกันค่าเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถยนต์ที่นายทะเบียนออกให้แก่เจ้าของรถยนต์

"นายทะเบียน" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน ตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ เจ้าของรถยนต์ซึ่งใช้หรือมีรถยนต์อยู่ในทางต้องดำเนินการ โดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ประกันรถยนต์กับบริษัท

(๒) วางหลักทรัพย์สินสำหรับการชดเชยค่าเสียหายค่านายทะเบียน

(๓) รับรองการชดเชยค่าเสียหายด้วยตนเอง

มาตรา ๖ นิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของรถยนต์คันแต่มีที่นั่งขึ้นไป นอกจากจะดำเนินการตามมาตรา ๕ (๑) จะดำเนินการตามมาตรา ๕ (๒) หรือ (๓) เป็นการเฉพาะสำหรับรถยนต์ของตนทุกคันก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ มบทบัญญัติมาตรา ๕ ไม่ใช้บังคับแก่รถยนต์ของพระมหากษัตริย์ รถยนต์ของกระทรวง ทบวง กรม จังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และสภาอากาศไทย แต่นิติบุคคลดังกล่าวซึ่งเป็นเจ้าของรถยนต์ ยังคงต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยความเสียหายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ รถยนต์ที่จดทะเบียนในต่างประเทศและจะนำเข้ามาใช้ ในทางในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวมีกำหนดเวลาไม่เกินสาม เดือน ต้องจัดทำประกันภัยค่าเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถยนต์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง เว้นแต่เป็นรถยนต์ที่ไว้รับแขกเว้นตามกฎกระทรวง

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดนำรถยนต์ที่เจ้าของไม่ได้ดำเนินการตามวิธีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ มาใช้ในทาง เว้นแต่จะเป็นรถยนต์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗

มาตรา ๑๐ ในกรณจจดทะเบียน คืออาชญาเขเบียน หรือโอนทะเบียนรถยนต์ หรือการแจ้งย้ายรถยนต์ไปทางห้องพิชุกครั้ง เมื่อนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ไคตรวจขอสมมติฐานซึ่งแสดงว่า เจ้าของรถยนต์นั้น ปฏิบัติถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้แล้ว จึงให้เขยืมรับจดทะเบียน คืออาชญาเขเบียน หรือโอนทะเบียน หรือรับแจ้งการเขยยดังกลาว

มาตรา ๑๑ เมื่อมีอันตรายคชชีวิคหรือร่างกายเนื่องจากรถยนต์เกิดขึ้นนอกจากความรับผิดชอบมาตรา ๑๔ แล้ว เจ้าของรถยนต์ซึ่งเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหาย จะ

LIRT

คลังสินค้าใช้ขายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประกอบการ หรือพยายามในกรณีที่อยู่ประชิดถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ถ้าใช้ขายเบื้องต้นซึ่งจะต้องขายให้แก่ผู้ประกอบการจำนวนไม่เกินห้าพันบาทต่อผู้ประกอบการหนึ่งคน

ในกรณีที่เจ้าของรถยนต์คันที่ก่อให้เกิดความเสียหายไม่ชดเชย ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นหรือในกรณีที่ไม่มีปรากฏว่าเจ้าของรถยนต์คันที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามมาตรา ๕๑

มาตรา ๑๒ เมื่อผู้ประกอบการแสดงหลักฐานต่อพนักงานสอบสวนว่าคนใดได้รับความเสียหายจากรถยนต์ และประสงค์จะรับชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้น ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาจากกรณีสืบสวนและเมื่อเห็นว่าความเสียหายใดเกิดขึ้นจากรถยนต์คันใด ให้มีหนังสือสั่งให้เจ้าของรถยนต์คันนั้นชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้น ตามจำนวนที่อยู่ประชิดได้แสดงหลักฐานการใช้จ่ายไปจริง แต่คงไม่เกินจำนวนที่ตามมาตรา ๑๑ ของวรรคสอง

ในกรณีที่ผู้ประกอบการถึงความตาย ให้พนักงานสอบสวนสั่งให้เจ้าของรถยนต์จ่ายค่าปลงศพให้แก่ทายาทหรือผู้เสียหาย ถ้าไม่มีการจ่ายค่ารักษาพยาบาล และหรือค่าใช้จ่ายในระหว่างการรักษาพยาบาลก่อนที่ผู้ประกอบการถึงความตาย และยังมีเงินเหลืออยู่ ให้จ่ายเงินส่วนที่เหลือเป็นค่าปลงศพ

ในการชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้นตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองนั้นเจ้าของรถยนต์ต้องชำระภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากพนักงานสอบสวน

ในกรณีที่ไม่มีคำสั่งสั่งให้เจ้าของรถยนต์ใด เจ้าของรถยนต์ใดประณินไว้กับบริษัทหรือให้วางหลักทรัพย์ประกันไว้ก่อนนายทะเบียน ให้พนักงานสอบสวนมีหนังสือสั่งไปยังบริษัทหรือนายทะเบียนแล้วแต่กรณี เพื่อให้รถใช้ขายเบื้องต้นตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

มาตรา ๑๓ ผู้ประกอบการอาจแสดงหลักฐานต่อพนักงานสอบสวนขอรับชดเชยค่าใช้จ่าย

LIRT

จ่ายเบื้องต้นเพิ่มเติมจากที่ได้มีความมาตรา ๑๒ ถ้าหากพิสูจน์ได้ว่าเป็นค่าใช้จ่ายเบื้องต้นที่เกิดจากความเสียหายที่ตนได้รับในครั้งแรกนั้น และจำนวนค่าใช้จ่ายเบื้องต้นที่ตนได้รับไปแล้วนั้นยังไม่เกินจำนวนห้าพันบาท และให้นำความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ผู้ประสมภพของใช้สิทธิในการขอรับสิทธิค่าใช้จ่ายเบื้องต้น ตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ ภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ความเสียหายเกิดขึ้น

มาตรา ๑๕ การขอรับค่าใช้จ่ายเบื้องต้นตามมาตรา ๑๒ หากเป็นกรณีที่มีความเสียหายเกิดจากรถยนต์ที่เจ้าของไม่ได้ดำเนินการตามมาตรา ๕ หรือจากรถยนต์ของนิติบุคคลตามมาตรา ๘ ให้นิติบุคคลดังกล่าวหรือเจ้าของรถยนต์นั้น แล้วแต่กรณีสิทธิในผู้ประสมภพภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากพนักงานสอบสวน

มาตรา ๑๖ เจ้าของรถยนต์ของรับมีสิทธิค่าใช้จ่ายเบื้องต้น แม้ว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นจะเกิดจากการที่บุคคลอื่นเป็นผู้ขับขี่ ผู้ครอบครองหรืออยู่ในรถยนต์นั้น และไม่ว่าเจ้าของรถยนต์นั้นจะไม่มีปฏิบัติตามมาตรา ๕ หรือจะได้รับความยินยอมหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่ความเสียหายเกิดขึ้นจากรถยนต์ที่ถูกฉกไปและเจ้าของรถยนต์ใคร่ขอโทษต่อเจ้าพนักงานตามระเบียบแล้ว

ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นจากรถยนต์ที่ถูกฉกไปความวรรคหนึ่ง ให้กองทุนสงเคราะห์ผู้ประสมภพจากรถยนต์จ่ายค่าใช้จ่ายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสมภพตามที่มีบัญญัติไว้ในหมวด ๖

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่รถยนต์ตั้งแต่สองคันขึ้นไปก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นแก่ผู้ประสมภพตามมาตรา ๒๐ และการสอบสวนไม่ปรากฏว่ารถยนต์คันใด ใดก่อให้เกิดความเสียหายขึ้น ให้ถือว่าเจ้าของรถยนต์ทุกคันที่ก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นต้องร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเบื้องต้นตามมาตรา ๑๒ แต่ถาการสอบสวนปรากฏว่ารถยนต์คันใด ใดก่อให้เกิดความเสียหายขึ้น ให้เจ้าของรถยนต์คันนั้นรับผิดชอบ หรือร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเบื้องต้น

มาตรา ๔๘ ในกรณีตามมาตรา ๑๗ ถ้าผู้รับรถยนต์ทั้งหมดหรือคนใดคนหนึ่งได้
 หลบหนีไป และพนักงานสอบสวนไม่อาจวินิจฉัยว่าฝ่ายใดเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหาย
 ขึ้น ให้ถือว่าเจ้าของรถยนต์ผู้ขับหลบหนีทุกคนหรือคนใดคนหนึ่งนั้น ต้องร่วมกันรับผิดชอบ
 หรือรับผิดชอบฝ่ายเดียวในการชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้น

มาตรา ๔๙ การชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิ
 ผู้ประสบภัยในอันที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหาย อันเกิดจากการ
 ละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๕๐ บุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ได้
 แก่ผู้ประสบภัย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ประสบภัยซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในรถยนต์
- (๒) ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถยนต์ประเภทรถยนต์สาธารณะหรือรถยนต์บริการ
 แต่ไม่รวมถึงเจ้าของรถยนต์หรือผู้ขับรถยนต์ คนงานหรือลูกจ้างประจำรถยนต์ซึ่ง
 อยู่ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่และอยู่ในรถยนต์คันที่ก่อให้เกิดความเสียหาย
- (๓) ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถยนต์ประเภทรถยนต์ส่วนบุคคล ที่มีได้เป็นคันที่ก่อให้เกิด
 ให้ความเสียหาย
- (๔) ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถยนต์คันที่เจ้าของต้องร่วมรับผิดชอบตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๕๑ ถ้าเจ้าของรถยนต์หรือบริษัทเห็นว่า ผู้ประสบภัยไม่สมควรที่จะได้
 รับเงินค่าใช้จ่ายเบื้องต้นที่ตนได้จ่ายไป บุคคลดังกล่าวมีสิทธิฟ้องผู้ประสบภัยให้คืนเงิน
 ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นดังกล่าวได้ภายในกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ได้จ่ายเงินค่าใช้จ่าย
 เบื้องต้น

เมื่อมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ผู้ประสบภัยคืนเงินค่าใช้จ่ายเบื้องต้นให้แก่ผู้เสียหายได้
 รับผิดชอบตามวรรคหนึ่ง และในการบังคับคดีจากผู้ประสบภัยไม่อาจชดเชย หรือคืนเงินค่าใช้
 จ่ายเบื้องต้นตามคำพิพากษาดังกล่าวได้ ให้ศาลสั่งให้กองทุนสงเคราะห์ ผู้ประสบภัย
 จากรถยนต์จ่ายเงินค่าใช้จ่ายเบื้องต้นตามคำพิพากษาให้แก่เจ้าของรถยนต์ หรือ

LIRT

บริษัทแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๓ เจ้าของรถยนต์ที่โคโชนรถยนต์คันที่ตนได้ปฏิบัติตาม มาตรา ๔ ขบพันจากความรับผิดชอบเพราะอุบัติเหตุเมื่อบาทะเบียนตามกฎหมาย ว่าด้วยรถยนต์ ได้จัดการโอนทะเบียนแล้ว

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่เจ้าของรถยนต์ซึ่งได้ดำเนินการโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ตาม มาตรา ๔ แล้วต่อมาได้เปลี่ยนใช้วิธีอื่นในมาตรา ๔ แทน ให้เจ้าของรถยนต์นั้น ซึ่งคืนเครื่องหมายเดิมและขอรับเครื่องหมายใหม่ก่อนนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่โคเปลี่ยนวิธี

มาตรา ๒๔ ให้ผู้ประสมภมิสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเบื้องต้นจากทรัพย์สิน และ จำนวนเงินที่เป็นประกันก่อนเจ้าที่อื่น

หมวด ๒

การประกันกับบริษัท

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่เจ้าของรถยนต์ประกันภัยไว้กับบริษัท จำนวนเงินที่เขา ประกันในกำหนดความขนาด ประเภทและชนิดของรถยนต์ แต่คงไม่บอกเวลาที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่เจ้าของรถยนต์ได้รับค่าชั่งจากพนักงานสอบสวน ตาม มาตรา ๑๒ ให้เจ้าของรถยนต์ดำเนินการในวิธีชดใช้ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นแก่ เจ้า ของรถยนต์ภายในสามวันนับแต่วันที่เจ้าของรถยนต์ได้รับค่าชั่งจากพนักงานสอบสวน ในภายหลังบัญญัติว่าความรับผิดชอบผู้รับประกันตามกฎหมายว่าด้วย ประกัน วิชาลัยมาลัยบังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ประสมภมิไม่ได้รับชดใช้ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นจากบริษัทหรือ ใ้บริษัทชดใช้ไม่ครบตามจำนวนที่พนักงานสอบสวนชั่ง เพราะวงเงินที่เขาประกันไม่พอ

LIRT

จ่ายค่าใช้จ่ายเบื้องต้น เมื่อผู้ประกอบการเรียกร้องเรียนต่อพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนสั่งให้เจ้าของรถยนต์ชำระให้เสร็จสิ้นภายในสามวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ถ้าเจ้าของรถยนต์ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานสอบสวนดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนยึดรถยนต์คันที่ก่อให้เกิดความเสียหายนั้นไว้ เพื่อเป็นประกันการชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้น

รถยนต์ที่พนักงานสอบสวนยึดมาความวรถหนึ่งนับให้เต็มรักษาไว้เจ็ดวัน หากผู้ประกอบการยังไม่ได้รับค่าใช้จ่ายเบื้องต้นภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้พนักงานสอบสวนขาทอดคุกคามรถยนต์นั้น

การขาทอดคุกคาม ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๐๔ ถึงมาตรา ๕๐๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขาทอดคุกคามดังกล่าวแล้ว ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายเบื้องต้น และค่าใช้จ่ายในการยึดและขาย ถ้ามีเงินเหลือให้คืนให้แก่เจ้าของรถยนต์

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่รถยนต์ที่เจ้าของไปประกันไว้กับบริษัทใดโอนไปยังบุคคลอื่นโดยชอบของพนักงานหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ให้ผู้ใดมาซึ่งรถยนต์ดังกล่าว มีฐานะเสมือนเป็นผู้เอาประกันตามสัญญาประกันภัย และบริษัทต้องรับผิดชอบตามสัญญาประกันดังกล่าวต่อไปตลอดอายุของสัญญาที่ยังเหลืออยู่

มาตรา ๒๖ กรมธรรม์หรือเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ซึ่งมีข้อความระบุถึงความรับผิดชอบของบริษัทแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ บริษัทจะยกเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบผู้ประกอบการในการชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้นไม่ได้

มาตรา ๓๐ บริษัทจะยกเอาความทุจริตหรือความประมาทเงินเฉื่อ อย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบผู้ประกอบการ ในการชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้นไม่ได้

มาตรา ๓๑ บริษัทจะยกเอาเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของกรมธรรม์ ระหว่างบริษัทกับเจ้าของรถยนต์หรือผู้เอาประกันหรือการโหมออกเงินผิดสัญญา กับเจ้าของ

LIRT

รดยนต์ผู้เช่าประกัน เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบที่ผู้ประสมภัยตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ได้ เว้นแต่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการบอกเลิกสัญญาให้นายทะเบียน และเจ้าของรดยนต์ผู้เช่าประกันทราบล่วงหน้า การบอกเลิกสัญญาให้มีผลเมื่อครบกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งหรือเมื่อเจ้าของรดยนต์ผู้เช่าประกัน ได้ส่งคืนเครื่องหมายแก่ นายทะเบียนตามวรรคของแล้ว

ให้เจ้าของรดยนต์ผู้เช่าประกันส่งคืนเครื่องหมายแก่นายทะเบียน ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง และให้นำหลักฐานการประกันค่าเสียหาย ส่วนที่ผู้ประสมภัยจากรดยนต์ที่ตามมาตรา ๕ มาแสดงเพื่อขอรับเครื่องหมายใหม่จากนายทะเบียน

ในกรณีที่เจ้าของรดยนต์ผู้เช่าประกันฝ่าฝืนหรือละเลย ไม่ส่งคืนเครื่องหมาย หรือไม่นำเครื่องหมายใหม่มาแสดงก่อนนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ในส่วนนี้ฐานว่าเจ้าของรดยนต์ได้นำรดยนต์นั้นมาใช้ในทางโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นที่บริษัทได้จ่ายให้แก่ผู้ประสมภัยแทน เจ้าของรดยนต์ผู้เช่าประกันเพราะเหตุตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๐ นั้น บริษัทมีสิทธิไต่เบี่ยเขาจากเจ้าของรดยนต์ผู้เช่าประกันได้

หมวด ๓

การวางหลักทรัพยประกันต่อนายทะเบียน

มาตรา ๑๓ เจ้าของรดยนต์ผู้ใดประสงค์จะวางหลักทรัพยต่อนายทะเบียนเพื่อชำระรายการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้น ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ หลักทรัพยที่เจ้าของรดยนต์จะนำมาวางประกันต่อนายทะเบียนได้แก่ เงินสดหรือพันธบัตรรัฐบาลไทย

มูลค่าของหลักทรัพยตามวรรคหนึ่งให้กำหนดตามขนาด ประเภทและชนิดของรดยนต์ แต่คงไม่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

LIRT

ให้นำความในมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ในการวางหลักทรัพย์ซึ่งเป็นพันธบัตรรัฐบาลไทย ให้เจ้าของรถยนต์ทำหนังสือมอบอำนาจให้นายทะเบียนมีอำนาจจัดการจำหน่ายพันธบัตรนั้น เพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้นแทนเจ้าของรถยนต์ขาย

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ผู้ประสมภยไม่ได้รับชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้น หรือได้รับชดเชยไม่ครบตามจำนวนที่พนักงานสอบสวนสั่ง เพราะหลักทรัพย์ที่วางประกันไว้นั้น ไม่พอจ่ายค่าใช้จ่ายเบื้องต้นให้นำความในมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่หลักทรัพย์ที่วางประกันมีจำนวนลดน้อยลง เพราะเหตุที่นายทะเบียนได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเบื้องต้นแก่ผู้ประสมภยแทนเจ้าของรถยนต์ให้นายทะเบียนสั่งให้เจ้าของรถยนต์นำหลักทรัพย์มาเพิ่มให้ครบจำนวนตามที่กำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ในกรณีที่เจ้าของรถยนต์ไม่นำหลักทรัพย์มาเพิ่มตามที่กำหนดให้นายทะเบียนเรียกคืนเครื่องหมายไว้จนกว่าเจ้าของรถยนต์จะปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่เจ้าของรถยนต์ฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ส่งคืนเครื่องหมาย ความวรรคสองให้สันนิษฐานว่าเจ้าของรถยนต์ได้นำรถยนต์นั้นมาใช้ในทางโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ เจ้าของรถยนต์อาจถอนหลักทรัพย์คืนได้ ในกรณีที่เลิกใช้รถยนต์นั้น หรือได้ดำเนินการตามวิธีอื่นตามมาตรา ๕ หรือได้โอนรถยนต์ไปยังบุคคลอื่น แต่เจ้าของรถยนต์จะพ้นความรับผิดชอบตามกฎหมายเมื่อได้ส่งคืนเครื่องหมายแก่นายทะเบียนหรือได้รับเครื่องหมายใหม่จากนายทะเบียน แล้วแต่กรณี

หมวด ๔
การประกันตนเอง

มาตรา ๓๙ มีกฎหมายซึ่งเป็นเจ้าของรถยนต์จะใช้วิธีรับรองการชดเชย ค่าเสียหาย

LIRT

หยาบด้วยตนเองตามมาตรา ๕ (๑) ก็ได้ โดยยื่นคำขอก่อนนายทะเบียนตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการในการขอรับรองการชดเชยค่าเสียหาย ด้วยตนเอง ตลอดจนจำนวนและมูลค่าของหลักทรัพย์ที่จะต้องค้ำวางไว้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๐ การรับรองการชดเชยค่าเสียหายด้วยตนเองตามมาตรา ๔๙ ให้นำกำหนดเวลาใช้บังคับถึงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ของปีที่มีการรับรอง

การชดเชยค่าเสียหายที่มีต่อไปในวันก่อนวันสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ผู้ประสมภมิไม่ได้รับชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้น หรือได้รับชดเชยไม่ครบตามจำนวนที่พนักงานสอบสวนสั่ง เพราะหลักทรัพย์ซึ่งเจ้าของรถยนต์ คองค้ำวางไว้ตามมาตรา ๔๙ วรรคสองไม่พอจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น เจ้าของรถยนต์ คองรับสิทธิชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นจนครบ และให้นำความในมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่หลักทรัพย์มีมูลค่าต่ำกว่าจำนวนที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๔๙ วรรคสอง ให้นำทะเบียนสั่งให้เจ้าของรถยนต์นำหลักทรัพย์มาเพิ่ม ในครบจำนวนตามที่กำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ในกรณีที่เจ้าของรถยนต์ไม่นำหลักทรัพย์มาเพิ่มตามที่กำหนด ให้นำทะเบียนเรียกคืนเครื่องหมายไว้จนกว่าเจ้าของรถยนต์ จะปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่เจ้าของรถยนต์ฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ส่งคืนเครื่องหมาย ตามวรรคสอง ให้สันนิษฐานว่าเจ้าของรถยนต์ได้นำรถยนต์นั้นมาใช้ในทางโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสมภมิ เป็นเหตุให้หลักทรัพย์ซึ่งเจ้าของรถยนต์คองค้ำวางไว้ลดน้อยลง ให้นำทะเบียนสั่งให้เจ้าของ

LIRT

รายนคร จัดหาหลักทรัพย์เพิ่มเติมครบจำนวนตามที่กำหนดภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ในกรณีที่เจ้าของรายนครไม่จัดหาหลักทรัพย์มาเพิ่มตามที่กำหนด ให้นำความในมาตรา ๔๒ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบ .กิจการและฐานะการเงินของเจ้าของรายนคร และเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) เข้าไปในสำนักงานของเจ้าของรายนครในระหว่างเวลาทำการ เพื่อทราบข้อเท็จจริง และเพื่อตรวจสอบหรือประเมินทรัพย์สินของเจ้าของรายนคร และในการนี้ให้มีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานอื่นจากกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา พนักงานหรือลูกจ้างของเจ้าของรายนคร หรือสอบถามบุคคลดังกล่าว

(๒) เรียกบุคคลดังกล่าวใน (๑) มาให้ถ้อยคำหรือสิ่งอื่นอันคล้ายคลึง แสดงข้อเท็จจริงตามที่ต้องการ

มาตรา ๔๕ ให้นายทะเบียนเมื่ออำนาจสั่งเพิกถอนวิธีการรับรองการชดเชยค่าเสียหายด้วยตนเองตามหมวดนี้ได้เมื่อปรากฏว่าเจ้าของรายนครฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้

เมื่อนายทะเบียนสั่งเพิกถอนวิธีการรับรองการชดเชยค่าเสียหายด้วยตนเองตามวรรคหนึ่ง ให้นายของรายนครซึ่งคืนเครื่องหมายแก่นายทะเบียน ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายทะเบียนสั่งเพิกถอน

ในกรณีที่เจ้าของรายนครฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ส่งคืนเครื่องหมาย ความวรรคสองให้สิ้นนิษฐานว่าเจ้าของรายนครไต่จำรายนครนั้นมาใช้ในทางโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๖ ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๔๔ (๑) ใ้บุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอยู่ในสถานพื้นนั้นอำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือตามสมควร และในการนี้ให้นายทะเบียน

LIRT

และพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวที่อยู่ที่เกี่ยวข้อง
บัตรประจำตัวของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบ
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๕
เครื่องหมาย

มาตรา ๔๓ เมื่อเจ้าของรถยนต์ได้ดำเนินการตามวิธีใดวิธีหนึ่งตามมาตรา ๕
แล้ว ให้เจ้าของรถยนต์แสดงหลักฐานต่อนายทะเบียน

เมื่อนายทะเบียนพิจารณาเห็นว่าเจ้าของรถยนต์ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
แล้ว ให้นายทะเบียนบันทึกไว้ในคู่มือจดทะเบียนรถยนต์ ตามกฎหมายว่าด้วยรถ
ยนต์และให้ออกเครื่องหมายให้แก่เจ้าของรถยนต์

เจ้าของรถยนต์ต้องติดเครื่องหมายไว้ที่รถยนต์

ลักษณะของเครื่องหมายและวิธีการติดเครื่องหมาย ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่เจ้าของรถยนต์ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราช
บัญญัติหรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามพระราชบัญญัติให้นายทะเบียนเมื่ออำนาจสั่งเพิกถอน
เครื่องหมายที่ออกให้ และให้เจ้าของรถยนต์ส่งคืนเครื่องหมายนั้น แก่นายทะเบียน
ภายในเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๔๕ เครื่องหมายให้ใช้ให้จนถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ของปีทีออก
เครื่องหมาย

หมวด ๖
กองทุนสงเคราะห์ผู้ประสบภัยจากรถยนต์

มาตรา ๕๐ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นในกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย

LIRT

เรียกว่า "กองทุนสงเคราะห์ผู้ประสบภัยจากรถยนต์" มีหน้าที่จ่ายค่าใช้จ่ายเบื้องต้น
ให้แก่ผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๑ กองทุนสงเคราะห์ผู้ประสบภัยจากรถยนต์ประกอบด้วย

- (๑) เงินทุนประเดิมที่ใคร่จากรัฐบาล จำนวนสิบล้านบาท
- (๒) เงินอุดหนุนที่ใคร่จากรงบประมาณแผ่นดิน เป็นรายปี
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาคให้
- (๔) ดอกผลของกองทุนสงเคราะห์ผู้ประสบภัยจากรถยนต์

มาตรา ๕๒ การจ่ายค่าใช้จ่ายเบื้องต้นจากกองทุนสงเคราะห์ผู้ประสบภัยจาก
รถยนต์ให้แก่ผู้ประสบภัยจากพายุหิม ให้จ่ายไปเฉพาะในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อไม่ทราบว่ารถยนต์คันใดใดก่อให้เกิดความเสียหายขึ้น
- (๒) เจ้าของรถยนต์คันที่ก่อให้เกิดความเสียหายไม่ชดใช้หรือชดใช้ ไม่ครบ
ตามจำนวนค่าใช้จ่ายเบื้องต้นตามที่พนักงานสอบสวนซึ่ง ทั้งนี้แม้ว่าจะได้ขายพอก
ตลาดรถยนต์นั้นแล้วก็ตาม

(๓) ความเสียหายเกิดจากรถยนต์ที่ถูกลักไปตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง

มาตรา ๕๓ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๕๒ เกิดขึ้น และพนักงานสอบสวนเห็นว่า
ผู้ประสบภัยหรือพายุหิมไม่มีทรัพย์สินพอที่จะจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายระหว่าง
การรักษาพยาบาล หรือค่าปลงศพ ให้พนักงานสอบสวนออกหนังสือหลักฐาน ให้แก่ผู้
ประสบภัยหรือพายุหิมเพื่อนำไปแสดงต่อกรมประชาสงเคราะห์ว่าบุคคลดังกล่าว มีสิทธิ
ได้รับเงินค่าใช้จ่ายเบื้องต้นจากกองทุนสงเคราะห์ผู้ประสบภัยจากรถยนต์ตามจำนวน
ที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตาย สิทธิในการขอรับเงินค่าใช้จ่ายเบื้องต้นให้
ตกแก่พายุหิม

มาตรา ๕๔ ผู้ประสบภัยหรือพายุหิมซึ่งมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ ค่าใช้จ่าย
เบื้องต้นตามหลักฐานของพนักงานสอบสวน ต้องร้องขอรับเงิน จากกรมประชา

สงเคราะห์ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหลักฐานจากพนักงานสอบสวน

มาตรา ๕๔ เมื่อกรมประชาสงเคราะห์ได้จ่ายเงิน จากกองทุนสงเคราะห์ผู้ประสบภัยจากรถยนต์ไฟแก่ผู้ประสบภัยแล้ว กรมประชาสงเคราะห์มีสิทธิไต่เบียดจากผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ให้ชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้นได้

การใช้สิทธิไต่เบียดตามวรรคหนึ่ง ให้กรมประชาสงเคราะห์กระทำภายในกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่พนักงานสอบสวนรู้ตัวผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบ และไต่แจ้งให้กรมประชาสงเคราะห์ทราบแล้ว หรือภายในกำหนดห้าปี นับแต่วันที่ความเสียหายเกิดขึ้น

มาตรา ๕๖ เมื่อกรมประชาสงเคราะห์ได้จ่ายค่า ใช้จ่ายเบื้องต้นตามมาตรา ๕๒ และกรมประชาสงเคราะห์ได้ใช้สิทธิไต่เบียดให้ชดเชยค่า ใช้จ่ายเบื้องต้นตามมาตรา ๕๔ แล้ว ผู้ซึ่งถูกกรมประชาสงเคราะห์ไต่เบียดให้ชดเชยค่า ใช้จ่ายเบื้องต้นจะต้องชดเชยเงินเพิ่มเติมเป็นจำนวนหนึ่ง เท่าของจำนวนค่า ใช้จ่ายเบื้องต้นที่ตนจะต้องชำระให้แก่กรมประชาสงเคราะห์

มาตรา ๕๗ การขอรับเงินสงเคราะห์ การออกหนังสือหลักฐาน และการจ่ายเงินสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๘ เจ้าของรถยนต์ซึ่งใช้หรือมีรถยนต์อยู่ในทางคู่โค ไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นนิติบุคคล ซึ่งมีรถยนต์ตั้งแต่สิบคันขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาท ถึงสองหมื่นบาท

LIRT

มาตรา ๖๐ เจ้าของรถยนต์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานสอบสวน ตาม
มาตรา ๑๒ วรรคสาม มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๖ ของพระราชโหมงจำคุก
ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ เจ้าของรถยนต์ผู้ใดเพื่อให้คนไม่ท้องซัดใช้ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นแจ้ง
ข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานวารณบัตรของตนถูกเลิกไปตามมาตรา ๑๖ ของ
พระราชโหมงจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่พันบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ เจ้าของรถยนต์ผู้ใดไม่ส่งคืนเครื่องหมายแก่นายทะเบียน ตาม
มาตรา ๒๓ มาตรา ๓๑ วรรคสอง มาตรา ๓๓ วรรคสอง มาตรา ๔๒ วรรคสอง
มาตรา ๔๓ วรรคสอง มาตรา ๔๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๕ ของพระราชโหมงจำคุก
ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ เจ้าของรถยนต์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน ซึ่งสั่ง
ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง ของ
พระราชโหมงจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใด

(๑) ซัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่ง
ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ (๑)

(๒) ไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือไม่มาให้โดยคำหรือไม้อื่นคำชี้แจง ตามที่
นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งหรือเรียกตามมาตรา ๔๔ (๑) หรือ (๒)
ของพระราชโหมงจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ เจ้าของรถยนต์ผู้ใดไม่ติดเครื่องหมายไว้ที่รถยนต์ตามมาตรา ๔๗
วรรคสาม หรือติดเครื่องหมายไม่ถูกต้องตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ตาม
มาตรา ๔๗ วรรคสี่ หรือใช้เครื่องหมายโดยฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ ของพระราชโหมงปรับไม่

LIRT

กับหนังสือพิมพ์

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๖ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้
เจ้าของรถยนต์ซึ่งใช้หรือมีรถยนต์อยู่ในทางอันแล้วค่าเป็นภาระ ประกันค่าเสียหาย
สำหรับผู้ประสบภัยจากรถยนต์ให้เสร็จสิ้น และในระหว่างเวลาดังกล่าว มิให้ถือว่า
เจ้าของรถยนต์นั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕

.....

.....

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) เครื่องหมาย	ปีละ ๑๐๐ บาท
(๒) ใบแทนเครื่องหมาย	ฉบับละ ๕๐ บาท

นายจิว สุนทรสารชูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่าน
ประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติประกัน
ค่าเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถยนต์ พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผล
ดังต่อไปนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกันค่าเสียหาย สำหรับผู้ประสบภัยจาก
รถยนต์

เหตุผล เนื่องจากปรากฏว่าภัยอันตรายจากรถยนต์ได้เพิ่มจำนวนขึ้น เป็น
อย่างมากระบาดและประชาชนผู้ประสบภัยส่วนมากไม่ได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทน เพื่อ
ความเสียหายอันเกิดแก่ชีวิตและร่างกายจากอุบัติเหตุที่ควร และในการเรียกร้อง
ค่าสินไหมทดแทนต้องใช้เวลาในการดำเนินคดีเป็นเวลานาน สมควรมีกฎหมายว่าด้วย

LIART

การประกันค่าเสียหายสำหรับผู้ประสมภพจากรถยนต์ เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพ และให้หลักประกันแก่ประชาชนที่จะได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

นายฉัตรชัย จันทรวงศ์ : ท่านประธานที่เคารพ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกันค่าเสียหายสำหรับผู้ประสมภพจากรถยนต์นี้ กระผมขอให้อีกสักเดี๋ยว ในหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้จะเป็นพระราชบัญญัติที่ให้ความเป็นธรรมแก่สังคม ในการบรรเทาทุกข์แก่ผู้ประสมภพในระยะแรกหรือระยะเบื้องต้นที่จำเป็น เป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพ และให้หลักประกันแก่ประชาชนที่ได้รับค่าสินไหมทดแทน เมื่อประสมภพจากรถยนต์ แต่ไม่ไปถึงขั้นถึงการชดเชยค่าทดแทนแก่ทรัพย์สินที่เสียหายแต่อย่างใด ฉะนั้น กระผมจึงเห็นว่าน่าจะแก้ไข ขยายให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีได้ ๒ ชั้น คือ ในการที่จะชดเชยค่าเสียหายของทรัพย์สินด้วย เกี่ยวกับเรื่องการประกันค่าเสียหายนี้ กระผมก็เห็นว่าจะเป็นปัญหาของกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงคมนาคม ปัจจุบันไม่มีพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๓ ๒ ชั้น อยู่ในพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นผู้รักษาการมีมาตรา ๔ ระบุให้ผู้ประกอบการขนส่ง เขาประกันภัยเพื่อความวินาศสันติภัยแก่ชีวิต และร่างกายของบุคคลภายนอกซึ่งเป็นหลักการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ที่ได้ร่างเสนอขึ้นมา ในสภาในวันนี้ แต่พระราชบัญญัติการขนส่งก็ไม่ได้ถูกยกเลิกไป เพราะฉะนั้นจึงเกิดเป็นปัญหาพระราชบัญญัติขนส่งพระราชบัญญัตินี้ เรื่องนี้กระผมมีความคิดว่า น่าจะไม่มีการแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้เสียก่อน คือ เรื่องพระราชบัญญัติขนส่งพระราชบัญญัตินี้ ส่วนการจะแก้ไขอย่างไรนั้น กระผมใคร่จะขอฝากเป็นข้อสังเกตให้คณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นได้พิจารณาต่อไป

นายสนั่น สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้อ่านหลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว โดยหลักการแล้วผมไม่มีอะไรปฏิเสธว่าไม่ได้ แต่ทว่า กระผมรู้สึกว่าการร่างพระราชบัญญัตินี้จะล่าช้ามากเกินไป ซึ่งเราอาจจะเห็นตามแนวข้อของต่างประเทศเขามากเกินไป ซึ่งบางอย่างถึงแม้จะชดเชยหรือ

LIART

ความเป็นอยู่ของคนไทยเราไม่ได้เป็นเช่นเขา แล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เองที่จะรักษาและคุ้มครองผลประโยชน์ของบุคคลที่สามเท่านั้น มิได้พิจารณาถึงผู้ประกอบการธุรกิจในทางรถยนต์หรือผู้ที่มีรถยนต์เป็นส่วนบุคคล ซึ่งก็เป็นประชาชนคนไทยคนหนึ่งเหมือนกัน แล้วเวลานี้จะไม่มีการปฏิเสธใดเสียว่า รถยนต์ส่วนบุคคลนั้นไม่ใช่ของจำเป็นในการครองชีพของผู้ที่มีธุรกิจโดยเฉพาะหาบผู้มีเกียรติ ซึ่งมันในที่นี้ กระทบขอรับรองว่าทุกคนอาจจะมีรถยนต์ ต้องใช้เงินในที่นี้และความจำเป็นในการที่จะประกอบธุรกิจ และส่งลูกเข้าไปโรงเรียน และในการที่มีรถยนต์นั้น แม้บุคคลชั้นกลางก็จะต้องดำเนินการแบบการผ่อนส่งไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีหรือรถยนต์ก็ได้โดยชำระที่เดียว ระบบผ่อนส่งหรือซื้อรถที่ใช้แล้วเป็นของจำเป็นควบคู่กันในการครองชีพ เสียแล้ว ฉะนั้นจะออกกฎหมายใด ๆ ที่กระทบกระเทือนต่อความจำเป็นของสังคมแล้วกระทบก็อยากจะทำไปกระทบกระเทือน ในข้อที่คดีก็คือว่า เป็นการคุ้มครองบุคคลที่สามที่จะได้รับภัย แต่สังคมเมืองไทยเรานั้นพร้อมหรือยังที่ประชาชนใครรวมใจจะปฏิบัติตามข้อบังคับระเบียบแบบแผนกฎหมายของบ้านเมือง นับตั้งแต่เจ้าหน้าที่องมาจนกระทั่งประชาชน ถ้าหากรัฐบาลสามารถให้คนไทยทุกคนปฏิบัติตามกฎหมายได้ตามที่ขอมาก็ควรแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างก็คงจะไม่มีอะไร คงเป็นที่เรียบร้อย เวลาที่หาบผู้เกียรติขึ้นรถอยู่ในนครหลวงจะเห็นว่าผู้ปฏิบัติตามระเบียบกฎจรรยาบรรณนั้นแบบมาก ๆ ถ้าใครขึ้นปฏิบัติต่อบุคคลเป็นฝ่ายที่จะเสียเปรียบ แม้แต่จะเสียเวลา เสียชื่อเสียงอะไร ก็เขาเปรียบกันขวางกัน โดยเฉพาะผู้ประกอบการอาชีพเป็นหลัก เมื่อบุคคลธรรมดาสามัญที่รักษาความเป็นระเบียบรักษาอยู่คนเดียวไม่ได้ ก็ต้องป็นยึดถือถือการ เอาเปรียบเขาไปด้วย การเอาเปรียบนี่ก็เป็นของทางให้กระทบกระทั่งกัน และเกิดความเสียหายแก่บุคคลที่สามขึ้น แต่ถ้าหากสังคมเราใช้บังคับกับให้ประชาชนของเราปฏิบัติตามกฎหมายโดยซอมนแล้ว กระทบเชื่อว่ามันตรงก็อาจจะน้อยหรือว่ามีก็คงไม่รุนแรง แต่ขอให้งจรรยาได้เป็นเช่นนั้นไม่ หักนี้และหักนั้น ก็เพราะอะเลยมการกวาดล้างจับกุมให้ปฏิบัติไปตามกฎหมาย จึงเป็นป็นยึดประจำตัวของบุคคลที่ผู้ประกอบการเขารักเขาเปรียบกัน จนกระทั่งเป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น อันนี้เราไม่ใช่ว่าจะกลัวหรือยัง เราถึงจะออก

LIART

กฎหมายเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพหรือความเสียหายกับบุคคลที่สาม ซึ่งหลักการกระทำความผิดว่าผิด แต่การปฏิบัติจะไปได้แค่สามเพียงใจ แล้วเจ้าหน้าที่รับรองแก่สังคมได้หรือไม่ว่า ทุกวันนี้ยังมีบุคคลที่อาศัยกฎหมายเป็นเครื่องมือหากิน ถ้ารับรองได้กระนั้น ก็ว่าเป็นหลักสนใจแก่ผู้ประกอบการ หรือผู้ซื้อขายความผิดแล้ว จะไม่มีผู้อาศัยในกฎหมายที่มิชอบเป็นเครื่องมือไปหากินแก่ผู้มีรอยพระ แต่ขอเท็จจริงนั้น ปรากฏอยู่หลายครั้งหลายหน เติบโตกระหนาบจนแล้ว พอจนแล้วก็บอกความแบแล้ว โยบ ๆ หมดไม่ยอมถึงโรงพัก ขอสัก ๑๐๐ บาทเถอะ แล้วก็ไม่มีอะไรกัน พอรถผ่านไป แกก้สูงเดินได้ขยับขยับ รับรองได้เหมือนกัน มันอาจจะเกิดสมาคมจากพระราชบัญญัตินี้ขึ้นโดยหวังกฎหมายหรือหวังไม่ขึ้นกับกฎหมายก็ตาม หากินแบบนี้ วันหนึ่งอาจจะได้พันสองพัน แล้วมีส่วนแบ่งกับคนอื่นบ้าง พอได้บ้าง แล้วก็มีส่วนไม่อิงกับตาย เกิดชียอกอะไรก็ค่อยจ่ายเบื่องั้นแล้ว อันนี้กระผมเป็นห่วง กระผมว่ามันแน่ ๆ คงเกิดขึ้นแน่ ๆ เราพร้อมหรือยังว่าสังคมเราจะยอมรับเช่นนั้น

ประการต่อไป กระผมเป็นห่วงพนักงานสอบสวนที่รักของกระผมเหลือเกินทุกวันนี้ งานก็เยอะแล้ว งานสอบสวนก็เต็มมืออยู่แล้ว โจ้รู้อย่างที่พยายามที่จะสอบสวนส่งฟ้อง คดีก็เพิ่มมากขึ้นอยู่แล้ว ถ้ามึงจะต้องมาพิจารณาเป็นตุลาการชี้ขาด ค่าเสียหายในเบื้องต้นอีก กระผมเป็นห่วงแทนเหลือเกิน ท่านพนักงานสอบสวนที่รักของประชาชน กระผมเป็นห่วงมาก เป็นห่วงว่าท่านจะถูกคดีฉ้อโกง ซึ่งความยุติธรรมหรือความตรงไปตรงมาของท่านเป็นที่รักกันทั่วไปว่า ท่านเป็นผู้ซึ่งหวังไว้ด้วยความยุติธรรม อยู่ในกระบวนการยุติธรรม แล้วกระผมเป็นห่วงว่า ท่านจะถูกสังคมนั้นหาว่า ท่านนี่ละเอียหน้าที หรือปฏิบัติขาดหน้าที หรือเกินหน้าทีในเรื่องค่าทดแทนเบื้องต้น แล้วรัฐบาลรับรองแล้วจะรับว่า พนักงานสอบสวนของท่านนี้คือโยเปเปอร์เซ็นต์ เพื่อให้ท่านเป็นผู้ชี้ขาดก็เด็ดขาด ว่าหาไรก็คงเท่านั้น ถ้าไม่ใสแล้วก็จะต้องมีภรรยา มีการขายหลอกหลอกกัน ร่างพระราชบัญญัตินี้ถือว่ารับรองคนคนเคียว เป็นพนักงานสอบสวนที่บริสุทธิ์ยุคของโยเปเปอร์เซ็นต์ กระผมเชื่อเหลือเกินเพราะพนักงานสอบสวนเมืองไทย คนไทยเราชื่อฮักบุญจิวิต ถ้าด้วยมือชาวสะอาก แต่ก็เป็นพนักงานสอบสวนอีก ก็

LIRT

เพราะท่านเป็นพนักงานที่ออกไปจากโรงเรียนใหม่ ๆ และบริษัทผู้ที่คุณ้อง ท่านก็
 จำเป็นจะมีอะไรให้พื้นที่กับเหตุการณ์ ท่านต้องมีรถยนต์เหมือนกัน เป็นพวกคิวิทาน
 เหมือนกัน และการมีรถยนต์ของท่านนั้น ท่านไม่ไขว่มีคิวนารถว่าร้าย จนกระทั่งซื้อ
 เงินสดได้ ท่านก็ซื้อรถยนต์เหมือนกัน เกรงว่าจะถูกครหาว่าเอากฎหมายมาเป็นเครื่อง
 มือหาผลประโยชน์เพื่อเอาเงินไปยอนส่งรอดให้ท่านซื้อ ซึ่งกระผมไม่เชื่อว่าจะเป็นเช่น
 นั้น แต่ขอกันไว้เผื่อก่อนว่าอาจจะเป็นไปได้ ฉะนั้น กระผมว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นผิด
 สองคม อยากจะฝากไว้แก่คณะกรรมการพิจารณาให้รอบคอบและถูกต้องให้ไว้เพิ่ม
 และกฎหมายนี้เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายเดียวของบุคคลซึ่งจะฉวยโอกาสได้บ้างถึงกระ
 ทั่งอาจจะเรียกขายคนได้ ๆ มาอีก ๕๐ คน ทั้งเป็นสมาชิกอื่น ๆ กระจายกันไปหากิน
 ๑๐๐ ไปทั่วโลก ๆ จะดีแยก กระผมขอยางแล้วอ้อมเลย และก็มีสองคนยังไม่
 ชาญ แหม แยกจริง แหม แคร็ก ๆ อะไรอย่างนี้ และเบื่องต้นก็ต้องจ่ายแล้ว เข้าโรง
 พยาบาล พนักงานสอบสวนก็บอกว่าแยกแยะจริง ๆ นะป๊ะ แยกจนจริง ๆ นะ อ้ายนั้นก็
 บอกว่า แหม ขอนไปแยะแยกจริง ๆ นะครับ ท่านพนักงานสอบสวนช่วยผมทีเถอะ หากว่า
 ได้มาอีกสามพันผมจะสมนาคุณ ไม่นอหดอกครับ สักพันห้า อะไรอย่างนี้ล่ะครับ ซึ่ง
 พนักงานสอบสวนไม่ต้องการเลย กระผมรับรอง เงินเล็ก ๆ น้อย ๆ นี้ไม่ต้องการ
 หรือเงินมากก็ไม่ต้องการ แต่เขาจะโหดจิตใจ ไม่รู้จะทำอย่างไร อะไรอย่างนี้ที่
 ชาติไป ก็อยากจะฝากไว้ในที่ประชุมสภาที่ว่า กฎหมายโคที่เรากออกไปนั้นผมขอ
 ในแง่เดียวไม่ได้ ต้องดูว่าเครื่องมือเครื่องไม้ของเราจะพร้อมหรือยัง ที่เราจะก้าว
 ออกไปจนกระทั่งถึงใหม่ก็คิดและเรียบร้อยอย่างนานาอารยประเทศเขา แล้วเราจะ
 คุ้มครองบุคคลประเภทเดียวฝ่ายผู้กระทำความผิด มีใครคุ้มครองแก่บุคคลที่ประกอบ
 ธุรกิจ จะเป็นธรรมหรือไม่ ก็อยากฝากข้อสังเกตไว้ แล้วมีอีกหลายประการด้าน
 ของกันให้อีกซึ่งแล้วรัฐอาจจะเอาเปรียบประชาชนผู้ธุรกิจ เช่นจะตั้งงบประมาณไว้
 เป็นเงินจ่ายเบื้องต้น ซึ่งเอากำไรอากรเข้ามา ซึ่งเขาไม่ไขว่ส่วนรับไว้ในภาวะเมื
 กในการให้เกิดความเสียหาย เราจะต้องเสียภาษีไปช่วยประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งบุคคลธรรมดาสามัญประกอบกิจการมีรถยนต์ อย่างที่ท่านสมาชิก

LIART

ผู้มีเกียรติอีกแล้วแล้ว เขาได้ถูกภาษีซ้อน โดนถูกฟรีซ (freeze) เงินไว้ในพระราชบัญญัติขององค์กรหนึ่งแล้ว ก่อนจะประกอบกร กงมิ้งจะต้องมาถูกขืนนี้ เพื่อใช้จ่ายในเมืองคน ซึ่งรัฐบาลจะต้องแอดองว่ามีคนอะไรเรื่อง อันนั้นประกันความเสียหาย อันนี้ประกันความเสียหายเบื้องต้น จะต้องจ่ายทันที เพราะเงินได้ไต่บัญชี ไม่มีใครเขาแคชเช่แท้จริง กระดาษขอทราบเรียน ปอเค็ดกึ่งนี้เขาชวนได้ดีกว่ารัฐบาลกลางก็ขอความมันไม่มีใคร เขาโองมาเสรี ไปจับยังได้เสรี อะไรให้เสรีจนครบ หังปั้งมันไม่ใช่ถูกฝ่ายรัฐบาลและเจ้าหน้าที่ทรอกกรรม เพราะเจ้าหน้าที่เรางานมันเต็มมีองานมันมากคนมันน้อย เราก็กองเรื่อย หันงานอื่น ถึงคนต่าง ๆ เขาเข้ามาช่วย ไม่ใช่เราจึกไม่คู้เขาไม่ได้ แต่เราไม่มีโอกาสจะจึกกรรม เพราะเหตุว่างานมันเต็มมือ มีไหนที่ร้องวักของการคน ๆ แล้วคนเราทำงานตั้งแต่เช้าจนเย็น กระดาษมันไม่คอยจะเต็มเขาไรทรอกกรรม บางกระทรวงหมวงกรมมันถึงคนมันเต็มก็หมดไปวันหนึ่งแล้วส่วนผู้ใหญ่จะเห็นใจกรรมงานก็มาก รวมความแล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าจะพิจารณาถึงจริง ๆ แล้ว กระดาษรู้ดีกว่าจะหนักไปในทางไม่คอยจะเต็มด้วย แต่เมื่อพาดแอดองว่าเพื่อคุ้มครองคนนี้ ถ้าใครปฏิเสธก็จะเสียคนก็เอาใจอาจะต้องรับรองแคชเช่ปากกรรมาธิการไว้ว่า เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นมือของรัฐที่จะมอบอำนาจเค็ดชากให้ให้ชากว่า การชกให้เบื้องต้นแก่บุคคลอยู่ประสมกับนั้นเขาไร อันนี้ละกรรม นี้จะเค็ดชกรอนแล้ว ก.ค.บ. ก็จะมีงานหาเพิ่มขึ้น ถูกแล้วเราไม่ใช่พนักงานสอบสวน หังนั้นละกรรมไม่ดูจริตนี้ อันนี้เงินปีเค็ดชากใหม่ของใหม่จายคัง ๔,๐๐๐ บาท อีกคนก็ขอว่า แหม ผมก็ขอแค ๓,๐๐๐ บาทเท่านั้น คนช่างนอกก็บอกว่าไม่ได้ไปคกองกับเขาที่ก็ ๓,๐๐๐ ซี ถ้าคกองอาจะคได้เป็น ๔,๐๐๐ อะไรพ่านองนี้ กระดาษก็ ก.ค.บ. งานจะอนมือ โดยเคทะพ่านรองเฮฮา ๆ งานก็จะอนชุนทุกวัน ทุกวันก็จะแบ่ขุอยู่แล้วก็หาเห็นใจกรรม ก็อยากจะฝากไว้ว่ากฎหมายทุกฉบับที่ออกพ่านนี้ พกัการและเค็ดชองอาจะคเป็นแง่พดภูมิ แต่ในแง่การปฏิบัติกัน กระดาษหนักใจจะอนเป็นคอง ก็อยากจะฝากกรรมาธิการไว้ว่าพยายามกรรม คละขมให้คนมาหนอย ขยงคาคาเสียหายอื่น ๆ อย่างนั้นละกรรม กระดาษเป็นพยานที่หาได้เขอะเขิว พกกระดาษถูกเงินเข้าโรงพยาบาล บ้าน

LIART

ไม่มีใครเข้า กระผมต้องจ้างคนเข้ามาขึ้นรถร้อย เข้าอีกผมแล้ว ค่าเสียหายอื่น ๆ แล้วกระผมป่วยเสียเดือนหนึ่งอย่างนี้ โอ๊ย เหาไรครับ ค่าจ้างคนเข้าสวน กระผมจะออกไปคุมสวนน้ำ เอ็งคนทุเรียน เมื่อกระผมถูกระทบกระหัง กระผมมีอาญาบาปไม่ไหว ไม่ไต่ นอกแล้ว กระผมก็ต้องจ้างคนมาเข้าสวนของกระผม วันละ ๕๐ บาท วันละ ๑๐๐ บาท ต้องจ่ายครับ โหน ๆ เขียนไว้ ไม่มีทางคืนโคโยครับ แต่จ่ายแล้วจะถึงมือผู้ประตบกับ ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ใหม่ เป็นหน้าสงฆ์ครับ ซอปากไว้ด้วย เพราะฉะนั้น โหนที่พูดหวังว่าสภาพกิจการพวกนี้โดยรอบผม และช่วยกันแปรรูปคดี ช่วยกันพิจารณา ชัยกรรมาธิการ ค่าย เหตุด้วยขอให้เป็นประโยชน์กับผู้ประตบการและผู้ใช้รถยนต์ กับบุคคลที่สาม ไม่ใช่ใครมีรถยนต์จะมีรายเสมอไป ทมมีรถยนต์กับผม ผมมันจำเป็น ต้องมีสิ่งลมหิงค์ เพราะฉะนั้นก็ขอฝากผมเองโหนนี้ไว้

และอีกประการหนึ่ง รู้สึกว่ากระทรวงการคลัง อาจจะเอาเปรียบมากเกินไป เอาเงินเขาไปเก็บไว้เฉย ๆ อันนี้ก็มีข้อให้ข้อหนึ่ง เอาพันชบัตรได้ เพื่อจะให้ซื้อ ที่พื้นที่ชบัตร ซอไปแล้วก็เอาไปเก็บไว้ ไม่ไต่ขายเสมอไปนี่ กระผมจะซื้อพันชบัตรก็ ไม่มีเวลาจะซื้อ โจนคก็ไมเอานะครับ สลากออมสินก็ไมยอมนะครับ เอาเงินสดกับ พันชบัตร เท่านั้นที่จะวางไว้ แล้วก็เปิดของให้ บุคคลธรรมดาครับของตัวเองไม่ไต่ ต้อง ปิติบุคคลต้องไต่ รับผิดชอบตัวเอง ถ้าบุคคลธรรมดา อย่างใครมีฐานะดี ซืกรเบนซ์๕๐ แล้วก็มีโจนค จะไปรับรองไม่ไต่ โหน ๆ เขียนไว้ว่าคองปิติบุคคลเท่านั้นที่จะพาวอย่าง นั้นไต่ บุคคลธรรมดาต้องเงินสดหรือพันชบัตรเท่านั้น หรือจะต้องไปประกันกับบริษัท เท่ากับช่วยบริษัทประกันให้ไต่ประกันเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นประชาชนจะมองไป โหนอย่างนั้นครับ รัฐจะเสีย ช่วยบริษัทประกันด้วย เวลานั้นเขาเบื้อหน้ายเค็มที่แล้ว กระผมจะฝากข้อสังเกตไว้ครับ ที่ผู้ประตบกับไม่คอบจะได้รับการช่วยเหลือไป คนเขค มาจากบริษัทประกันกับครับ ทมมีเรื่องนับ แกไม่เอา แกโยน ฟ้องอึ ๆ กอนจะจ่ายถึง ศาลฎีกา แกเอาเงินนั้นไปหมุน คุมกันกับที่แกจะจ่ายแล้วคนเราหนักเขา ๆ ยขความ คึกว่า เหาไรก็เอา บริษัทประกันกับที่หาอนุญาตไปนั้น ไม่ปฏิวัติให้เป็นไปขความ เป็นธรรมแกสังคม มุ่งอย่างเคียวที่จะกอบโกยเอาประโยชน์เท่านั้น เพราะฉะนั้นผู้

LIRT

จะเอาประกันแล้วรถยนต์ส่วนตัวมีเขา มี เขาไม่เอาประกันเลยครับ เพราะบริษัทประกันไม่คอยมีความสุจริตใจกับเขา มีเบี้ยว มีเอ้า มีเหลื่อมร้อยแปด เขาเลยเอาเป็นส่วนตัว แล้วพนักงานสอบสวน กระผมอยากจะทำไว้ครับ กระผมว่าในที่นี้ไม่มีใครถูกชนยิ่งกว่ากระผม กระผมโดนเข้า ๓ - ๔ ครั้งแล้วครับ แอ้งชาติภ้อยแปดครับ ชนเขาก็มี เขาชนกระผมก็มี กระผมถูกก็มี กระผมฉีกก็มี และหัง ๆ กระผมนี่จะต้องเขียนะครับ ถ้าอยากจะทำก็อยากจะทำให้เป็นส่วนตัวครับ ในที่นี้เขาไม่ได้ครับ ที่นี้กระผมขอกราบเรียนฝากไว้ว่าเบ้นซ์ ๓๒๐, ๒๒๐ หรือ ๆ นะครับ พนักงานสอบสวนเป็นห่วงมากครับ รถผ่านข้าราชการผู้ใหญ่ พอเกิดเหตุก็รีบมาเลยครับ เป็นห่วง ถ้าวินจะไม่ได้ครับความเป็นธรรมในการสอบสวน รีบมาจัดการดูแลที่ ให้ความเป็นธรรมเลยครับ เรื่องพนักงานสอบสวนนี้ กระผมเห็นใจ แล้วก็ชอบคนที่ได้เป็นพ่วงกับผู้ไ้รถยนต์ แล้วผู้ไ้รถยนต์มาก ๆ ก็บอกว่า เขาเอะผู้หมวด จัดให้เรียนร้อยเอะๆ ครับ ผมก็มีเรื่องไม่อยากจะจนวายอะไร ผู้หมวดก็ แหมครับ ผมจะช่วยเต็มที่ครับ แหมเรียนร้อยครับ และเรื่องมันก็ต้องคิดต้องช้ยการด้วยครับ อะไรอะไร ก็ว่าส่วนานจะไม่พ้อ อะไรก็ หังนี้หังนั้นก็ฝากไว้เป็นนัย ๆ ครับ หวังว่าสถานีข้าจะพิจารณาถึงความรอบคอบครับ

นายฉวี สุนทรสารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในฐานะกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องนี้ ก็ใคร่เรียนชี้แจงข้อสังเกตและข้อข้องใจของท่านสมาชิก สำหรับท่านสมาชิกคนหนึ่งก็กล่าวถึงว่า กฎหมายนี้จะเข้าชั้นกับกฎหมายชนชั้นนั้น ความจริงเรื่องนี้กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการมาหลายปี เท่าที่กระผมจำได้ก็เพิ่มขึ้น ๖ - ๗ ปีมีผู้ทำเรื่องการที่เราจะมีการประกันภัยรถยนต์แก่บุคคลที่สามขึ้น ซึ่งทางกรมการขนส่งเองก็พิจารณาเป็นกรมการพิจารณา เสร็จจากกระทรวงมหาดไทยแล้วก็ไม่ได้อยู่ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาอีกเป็นเวลานาน ได้พิจารณาโดยรอบคอบ หากกฎหมายในต่างประเทศและความเหมาะสมในประเทศไทยของเรา จึงได้เสนอมาในครั้งนี้ได้โดยเชื่อมั่นแล้วว่า ได้มีการพิจารณาโดยรอบคอบพอสมควรแล้ว

LIRT

ในปัญหาแรก เกี่ยวกับการประกันรถทางบ้านชนชั้นนั้น การประกันนั้นถือเป็นการประกันทั้งมวลหรือประกันทั้งค่าเสียหายของชีวิตร่างกาย และประกันความเสียหายจากทรัพย์สินซึ่งเกิดขึ้นด้วย ปัญหาที่ว่านี่ก็เป็นปัญหาใหญ่ การที่จะพิจารณาไปถึงค่าเสียหายอันเกิดจากรถยนต์หรือทรัพย์สินในรถยนต์เขาไปชน ไม่มีข้อเท็จจริงที่ยุติได้ แต่การที่จะให้หาใครว่าเร็วก็เป็นการลำบาก เมื่อไม่ตกลงยินยอมกัน ก็จะต้องไปตั้งศาล ให้มีการพิจารณาคัดสิน ผู้ประสมภพก็เดือดร้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เดือดร้อนจริง ๆ คือคนที่ถูกชนบาดเจ็บ แขนหักหรือถึงตาย ใครเป็นคนจ่ายค่ารักษาพยาบาล ในระหว่างที่จะเขาไปถึงโรงพยาบาล ใครเป็นคนจ่าย เมื่ออยู่ในโรงพยาบาลแล้ว และเมื่อตาย ใครเป็นคนจ่ายค่าปลงศพ ปัญหาที่จะต้องพิจารณาให้แน่ชัดของไปซึ่งพนักงานสอบสวนก็ไม่สามารถ ถ้าพอเปรียบเทียบกันไม่ได้ อาจจะเสร็จไป แต่ถ้าเราไม่ยอมกัน ก็ต้องไปตั้งศาล ผู้ที่เดือดร้อนที่สุด ก็คือผู้ที่ถูกจมนรถยนตรชนนั้นคือความสูญเสียใจ เป้าคนรถบอกว่าเมื่อไรจะจ่ายได้ และเดือดร้อนถึงมูลนิธิอื่น ๆ ทั้งหลายที่ว่าเขาไปช่วยนั้น แต่เมื่อกฎหมายนี้ได้ออกไปแล้ว ปัญหาการใช้จ่ายในเมืองคนนี้ก็จะต้องไป ในข้อสุดท้ายจึงตกลงใจว่ากฎหมายนี้จะใช้แก่เฉพาะประกันชีวิตและร่างกายผู้ประสมภพก็รับเท่านั้น ไม่รวมไปถึงทรัพย์สิน เป็นคนว่า รถยนต์ชนคน ๓๐๐ - ๔๐๐ หรือแม้รถทุกหรือรถอะไรป็นกันใครจะเป็นคนจ่ายค่าเสียหาย รถใหม่รถเก่า ซึ่งไม่อาจจะพิจารณาได้ ปัญหาที่ยุ่งยากเป็นอันมาก จึงได้ยกเอาเรื่องการประกันเกี่ยวกับค่าเสียหายนั้นออกไป คงเหลือแต่การใช้จ่ายในเมืองคน ซึ่งได้กำหนดไว้เป็น ๓ ประการเท่านั้นเอง ตามค่านิยม ค่าใช้จ่ายเบื้องต้น หมายความว่าบรรดาค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการรักษาพยาบาลนั้นแน่นอน ค่ายาเท่าไร ค่าพาหนะซึ่งไปโรงพยาบาล ค่าอะไรเท่าไร รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ระหว่างการรักษาพยาบาลระหว่างไปนอนอยู่ในโรงพยาบาลมีค่ารักษาอะไรบ้าง แพทย์หรือพยาบาลก็บอกแล้วเป็นค่าใช้จ่ายในระหว่างรักษาพยาบาล ค่าอาหารการกิน หรือค่าปลงศพมี ๓ ประการเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นที่หาผู้รับผิดชอบ อภิปรายเลยไปถึงว่าจะไปถึงค่าคนไข้ทางบ้านอะไรต่ออะไรต่าง ๆ ไม่เป็นความจริงเลย ความจริงว่าก็เคย

๓ ประการปีเท่านั้น และค่าใช้จ่ายนี้สามารถพิสูจน์ได้ว่าค่าใช้จ่ายไปจริงหรือไม่ ไม่
 เป็นสิ่งที่เลื่อนลอย ไม่ใช่รถใหม่ รถเกาอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น ซึ่งนั่นพิสูจน์ได้ยาก
 หากแต่จริงยาก แค่นี้ก็สามารถจะนำค่าใช้จ่ายที่แท้จริงจากหมอ จากโรงพยาบาล
 จากค่ายานพาหนะที่ไปถึงโรงพยาบาล เพราะฉะนั้นมีผู้นำที่ว่าพนักงานสชช. ซึ่ง
 เป็นผู้กำหนดค่าใช้จ่ายในเบื้องต้นนั้น อันนี้จะประมาณากเกินไป รายหนึ่ง ๔,๐๐๐
 บาท รายหนึ่ง ๒,๐๐๐ บาท ไม่เป็นไปได้ เราจะคงมีหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติว่าค่าใช้จ่าย
 อะไรไปเท่าไร อาจจะมีความสำคัญแนบอยู่ในนั้นด้วย เป็นหลักเกณฑ์ของพนักงาน
 สชช. จะใช้ใช้ในการกำหนดคร่าวๆ เพราะฉะนั้น ย่อมว่าปัญหาที่จะไปรวมค่าใช้จ่าย
 อื่น ๆ ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำค่าสูงนั้น อันนี้ค่ามันอยู่แล้วก็ไม่น่าจะเป็นห่วง ถ้า
 ใช้หลักกรรมการที่กฎหมายนี้กำหนด ส่วนปัญหาที่ว่าจะให้ทำรวมกันได้หรือไม่ รักษา
 การรวมมือกันหรือไม่นั้น กระทรวงมหาดไทยไม่ขัดข้องในหลักการ การที่แยกออกมา
 ทางภาคนี้ ก็ค่ามันเห็นว่าเป็นทางปฏิบัติชั้นปลายนั้นจะรวมกันได้ เป็นคนว่า รถเม
 ซิ่งซึ่งประกบกันก็ประกบกันก็ประกบกันก็ประกบกันแล้ว เมื่อกฎหมายนี้ออกมาเราก็
 เพิ่มในกรมธรรม์ประกบกันก็ประกบกันอีกว่า ให้รวมถึงค่าเสียหาย ซึ่งจะใช้ตามพระราช
 บัญญัตินี้ด้วย เป็นวงเงินอีกเท่าไรตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เรื่องมันก็เสร็จสิ้น
 กระผมไม่เห็นว่าจะมีปัญหาซ้อนกันประการใดแต่ที่ว่าในทางปฏิบัติถ้าจะมีอะไรที่ขัดข้อง
 หรือระแวงว่าจะไม่สะดวกหรือกฎหมายนี้จะไม่ชัดเจนนัก ออกมาให้เขียนรวมกัน
 หรือระบุไปให้ชัดเจนประการใด กระทรวงมหาดไทยในฐานะเจ้าของเรื่องไม่ขัด
 ของ ให้แก่แพทย์หรือเสนอนั้นมาได้ ถ้ามีเหตุผลที่สมควรสามารถที่จะไปได้แล้ว ก็
 ยินดีที่จะดำเนินการ

ขอของใจต่อไปของท่านสมาชิกในปัญหาที่ว่ามียศบรรดาระดับประจักษ์ ตามกฎ
 หมายนี้ว่าทุกคน อันนี้กระทรวงมหาดไทยก็คำนึงเป็นอันมาก เพราะเป็นกฎหมายที่
 บังคับให้รถยนต์ทุกคนจำเป็นจะต้องกระทำ จึงจะได้นำทางให้กระทรวงเพื่อเสนอ
 ที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า การประกันนั้นให้ประกันเป็น ๑ ปี
 คือ

LIRT

๑. ประกันจากบริษัทประกันภัย

๒. ประกันโดยมีเงินสำรอง อาจจะวางเงินฝากไว้ ประกันคือเจ้าหน้าที่หรือจะซื้อพันธบัตรของรัฐบาลมาประกันก็ได้ การที่ไม่ยอมให้เอาโฉนดหรือทรัพย์สินอื่น ก็เกรงว่าจะมาหมายกันไป จะเป็นปัญหายุ่งยากกับเจ้าหน้าที่ ไปปรึกษาโอนครกศึกษาอะไรก็อะไรไว้มันจะเดือดร้อน วิถีปฏิบัติจะมากเกินไป และ

๓. ประกันตนเอง การประกันตนเองนั้นยอมให้แต่ปีติบุคคล ก็ด้วยเหตุที่ว่าได้มีการจดทะเบียน มีคณะกรรมการ มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการอยู่แล้ว สามารถจะรู้ฐานะของบริษัทปีติบุคคลนั้นเป็นอย่างไร หอเชื่อถือไหนหรือไม่ เป็นการดีกว่าที่จะไปเอาฐานะของบุคคลทั่ว ๆ ไป ตามปกติเราชอบ ปีติบุคคลซึ่งมีหลักเกณฑ์และเขามาจะมีรถเป็นจำนวนมาก จึงประกันตัวเองในแบบนั้น จึงได้วางหลักการไว้ตามที่เรียนมานี้ สำหรับเงินค่าประกันหานี้ก็จะได้พิจารณา เพราะคำว่า "รถยนต์" นี้รวมทั้งรถยนต์นั่ง รถยนต์บรรทุก รถสามล้อ และจักรยานยนต์ด้วย ที่ได้กำหนดค่าธรรมเนียมไว้คันละ ๑๐๐ บาทนั้น เราก็จะไปพิจารณาแบ่งแยกกันไป ไม่ใช่เอา ๑๐๐ บาททุกคัน จะไปพิจารณาตามสมควรเหมือนกัน เงินที่จะประกันควรที่จะเป็นเท่าไร ก็จะได้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ของรถนั้นว่าเป็นรถใหญ่รถเล็กประเภทใด และเงินที่กำหนดไว้สำหรับค่าเสียหายเบื้องต้นนี้ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ตามกฎหมายที่ได้กำหนดไว้แล้วคือราย เพื่อช่วยเหลือผู้เป็นเจ้าของรถยนต์อยู่แล้ว ปัญหาที่พูดถึงพนักงานสอบสวนว่าก็มีมากมายอยู่แล้ว จะมาหาโทษหรือ ในการที่มีกรณีพิพาทเรื่องรถยนต์เกิดขึ้นนั้น ความจริงรถยนต์ที่ชนกันกับคนธรรมดาเมื่อก่อนก็เกิดอยู่ตามปกติ ประจําวันแม้จะไม่ถึงกฎหมายมีมากมายแล้ว เวลานี้ก็ทำอยู่แทบทุกเมื่อเช้าวัน ตามสถานีตำรวจต่าง ๆ ซึ่งกำลังในการอยู่ แต่มีปัญหาคือไม่มีกฎหมายที่เป็นเรื่องยากลำบากว่า พนักงานสอบสวนจะหาอย่างไร จะจัดการ เมืองต้นแก่ผู้ยากจนที่เอาประสมกับ โดยสุจริตนั้นอย่างไร จะเป็นปัญหายุ่งยากอยู่มาก เคี้ยวลงไปพยายาม เคี้ยวจะหาอย่างไร ค่าใช้จ่ายระหว่างนั้นจะหาอย่างไร รวมทั้งคดีตายด้วยจะหาอย่างไร เมื่อได้กฎหมายมาแล้วก็เป็นการง่ายที่พนักงานสอบสวนจะได้พิจารณาทำเป็นกรณีพิพาทเรื่องพนักงาน

LIRT

ผสมผสานไว้ก็พิจารณาว่าร่วมกันเจ้าหน้าที่ของกรมตำรวจแล้ว และก็ได้ใช้เวลาตาม
กฎหมายนี้ไว้ถึง ๑๕๐ วัน ว่าเมื่อกฎหมายนี้ได้ออกไปแล้ว ก็จะได้มีการยอมรับซึ่งแง่
ความเข้าใจ หรือห้วงวาระเบียบข้อบังคับลงไปว่า ในการที่จะใช้ดุลยพินิจจะกำหนด
ค่าเสียหายให้แก่ผู้ซึ่งประสบภัยนั้นเราจะมีหลักเกณฑ์อย่างไรที่มี ๑ ข้อ ตามที่ตนได้
เรียนมาแล้ว เขาคงจะพิจารณาออกแต่ไปจากนี้ไม่ได้ ซึ่งเป็นการช่วยเบื้องต้น
จริง ๆ สำหรับความเดือดร้อนเสียหายก็คือชีวิตและร่างกายเป็นอันแรก ที่ต้องกระทำ
ส่วนเรื่องค่าเสียหายทางทรัพย์สิน จะเป็นเรื่องรดหรือมรดก หรืออื่น ๆ ที่เขาเสีย
เวลาทำการหาจำนวนของมรดกหรือส่วนนั้นเป็นเรื่องที่คำนวณยาก ถ้าเขาคงลงกันได้
เรื่องก็เสร็จไป ถ้าไม่ตกลงกันเรื่องก็ต้องไปถึงศาล ซึ่งต้องเสียเวลาและก็ไม่ศักดิ์
สิทธิ์ของฎีกาต่าง ๆ ทั้งหลาย อาจที่จะดำเนินการในชั้นศาลต่อไปแต่ว่าเราแก้ปัญหา
เบื้องต้น คือความเดือดร้อนในการรักษาพยาบาล เรื่องการเจ็บป่วยอื่นนี้ในเสร็จสิ้น
ไป ความมุ่งหมายของกฎหมายอันนี้มุ่งตรงตามที่ได้เรียนมานี้

ปัญหาข้อต่อไป เรื่องเกี่ยวกับงบประมาณ ซึ่งในกฎหมายนี้ได้กำหนดให้รัฐบาล
ให้เงินเป็นประติม ๑๐ ล้านบาท สำหรับเรื่องนี้ ความจริงเป็นปัญหาขึ้นมาใหม่ ซึ่ง
ทางเรื่องเดิมกระทรวงมหาดไทยก็เห็นว่าไม่ได้คิดจะหาในปัญหานี้ แต่ก็มีคนพูดกันอยู่
หลายคนในคณะกรรมการว่า ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวคนรับรชชณแล้วก็มีไปเช่นนี้ มันก็
แก้ปัญหาใหม่ไม่ได้ว่าจะไปเอาค่าธรรมเนียมอย่างไรที่ไหน อย่างนี้เป็นต้น เมื่อ
เป็นอย่างนี้ก็สมควรที่รัฐบาลจะต้องให้ความอุปการะช่วยเหลือ จึงมอบให้กรมประชา
สงเคราะห์ดำเนินการในการที่จะตั้งกองทุนขึ้นมา เมื่อเราสามารถจะเอาตัวคน
ผิดได้ ในชั้นแรกกรมประชาสงเคราะห์ก็จ่ายหรือออกไปก่อน คราวหลังเมื่อปรากฏ
ตัวผู้กระทำผิดแล้ว เราก็เรียกค่าชดเชยหรือเพิ่มเงินขึ้นไปอีกหนึ่งเท่า เพื่อ
ช่วยให้กองทุนมีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามสำหรับเรื่องนี้ ทางกระทรวงการคลังเองหน้าที่
โครงการในคำปรึกษาว่า ถ้าหากว่าจะได้มีการแปรรูปคดีและเสนอขึ้นมาที่จะเอาเงินค่า
ใช้จ่ายจากการออกเครื่องหมายซึ่งได้กำหนดไว้ตามกฎหมายว่ามีละ ๑๐๐ บาทนี้หนึ่ง
ก็จะไม่ใช่น้อย มาเป็นเงินทุนต่อไป อันนี้กระทรวงมหาดไทยก็ไม่ขัดข้อง ถ้าหากว่า

LIPI

ทางสถานีจะเห็นด้วย

นายมารุต มุนีนาท : ท่านประธานที่เคารพ โยทัวไป กระผมเห็นด้วยที่
 ครร จะมีพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ออกมาในบังคับ เพราะเหตุว่าในทางข้อเท็จจริง
 ปรากฏอยู่เสมอว่าผู้ที่ได้รับเคราะห์กรรมจากอุบัติเหตุของรถยนต์นั้น กว่าจะได้รับการ
 ชดเชยเงินก็เป็นเวลาแรมปี กว่าศาลฎีกาจะตัดสินก็กินเวลาประมาณ ๓ ปี ๔ ปีและสิ่ง
 ที่ปรากฏอยู่เสมอว่า คนซึ่งรอน้ำก็จะยอมหนี นายจ้างก็ปฏิเสธความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นเรื่อง
 ที่ผู้รับเคราะห์กรรมไม่มีทางได้รับการชดเชยเงิน ถึงแม้ว่าศาลจะตัดสินในชั้นใดชั้นแต่
 เจหาะผู้ซึ่งมรดกไม่มีทางจะมีค้ำหรัพหัยสินมาให้เงินได้ โดยหลักการกระผมเห็นด้วย
 ทุกประการ เพราะเหตุว่าในประเทศเพื่อนบ้านของเรานั้น เขามักกฎหมายขึ้นมา
 เป็นเวลาเกือบ ๒๐ ปีแล้ว ของเราเพิ่งจะเริ่มคราวนี้ แต่อย่างไรก็ตาม กระผมมีข้อ
 ที่จะเรียนถามท่านรัฐมนตรีและฝากข้อสังเกตบางประการไว้

ในเบื้องต้นกระผมขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า ตามมาตรา ๒๕ ในพหุท ๒
 ในเรื่องการประกันภัยกับบริษัทนั้น ได้กล่าวไว้กว้าง ๆ ว่าจะให้มีการประกันรถยนต์
 กับบริษัทตามรายละเอียดที่จะกำหนดไว้ในกฎกระทรวง กระผมขอเรียนถามว่า มีหลัก
 เกณฑ์อย่างไรโดยยัดให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง อันนี้เป็นปัญหาใหญ่ เพราะ
 เหตุว่าถ้าหากท่านให้ประกันภัยกับบริษัทซึ่งไม่เป็นที่เชื่อถือของประชาชน ก็ไม่มี
 ประโยชน์อะไร เนื่องจากข้อเท็จจริงปรากฏว่าบริษัทประกันภัยล้มละลาย นกว่า
 บรรดาคณะกรรมการบริหารว่าววยก็มีเป็นอันมาก อันนี้กระผมขอเรียนถามไว้ เป็นข้อ
 หนึ่ง

ข้อที่ ๒ ในมาตรา ๒๖ ที่บอกจะให้เจ้าของรถยนต์ไปเรียกชดเชยให้บริษัทชดเชย
 เงินภายใน ๓ วัน ในทางปฏิบัติเป็นการยากที่จะบังคับได้ อันนี้หาวิธีจัดการอย่างไร
 เพราะเหตุว่าเขียนไว้กว้าง ๆ อย่างนั้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรา ๒๗ การยึดรถยนต์ เพื่อนำขายทอดตลาดจะเกิด
 ปัญหาขัดข้องขึ้นในเมื่อรถส่วนใหญ่ที่ไว้ในท้องตลาด เป็นรถที่เช่าซื้อจากบริษัทให้เช่า
 ซื้อ จะไปยึดรถนั้นมาขายใครบ้างไร แม้แต่บริษัทรถเองใหญ่ ๆ ที่ตั้งอยู่ตามท้องถิ่น

LIPT

ก็เป็นเรื่องที่ห่วงกัน อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติได้กล่าวถึง ถ้าหากว่าจะเปลี่ยนหลักการให้คงกรมการพิเศษเหมือนเช่นคณะกรรมการแรงงานแห่งชาติ ในหัวทักจึงหวังก็เพื่อจะพิจารณาเรื่องปีความความเป็นธรรม จะได้หรือไม่ ถ้าหากไม่ได้ กระผมก็เสนอให้พนักงานสอบสวนชั้นผู้ใหญ่เป็นผู้พิจารณา

นายฉวี สุนทรสารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ตามมากเหลือเกิน จำไม่ค่อยขึ้น สำหรับในประเด็นข้อ ๑ เรื่องการประกันภัยไว้กับบริษัทตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ว่าจะมีเงื่อนไขอย่างไรในกฎกระทรวงนั้น อันนี้เท่าที่ได้ปรึกษากับเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการ ก็ได้พิจารณาว่ากฎกระทรวงนั้นจะออกเท่าที่เห็นสมควร ตามประเภท ขนาดของรถว่าเป็นรถใหญ่ รถเล็กประเภทใด เงินที่ควรประกันเท่าไร ในชั้นต้นประมาณไว้โดยหยวน ๆ ว่ารถส่วนบุคคลอันนี้อาจจะประมาณหนึ่งหมื่นบาทต่อรถยนต์หนึ่งคัน แต่ถ้าเป็นรถที่มีขนาดแรงม้าสูงก็อาจจะเพิ่มขึ้นไปตามสมควร เพื่อให้ครอบคลุมกระเทือนมากขึ้น นี่เป็นเรื่องประมาณการในระดับ ส่วนรถจักรยานยนต์หรือรถสามล้อ ก็อาจจะลดน้อยลงไปตามลำดับ อันนี้ทางกระทรวงมหาดไทยกำลังดำเนินการอยู่ และยินดีที่จะรับฟังความคิดเห็นจากท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ถ้าหากว่าความคิดเห็นนั้นเป็นประโยชน์ที่สมควรที่จะดำเนินการตาม

ในมาตรา ๒๖ ที่บอกว่าในกรณีเจ้าของรถยนต์ได้รับคำสั่งจากพนักงานสอบสวนความมาตรา ๑๒ ให้เจ้าของรถยนต์ดำเนินการในบริษัทให้ค่าใช้จ่าย เบื้องต้นนั้นนี้ก็เพราะเหตุว่าเจ้าของรถยนต์เป็นผู้ประกันภัยกับบริษัท พนักงานสอบสวนก็คงได้แต่งตั้งเจ้าของรถยนต์ให้ไปติดต่อบริษัทให้จ่ายค่าประกัน เพราะพนักงานสอบสวนไม่ได้เป็นผู้สัญญาโดยตรงกับบริษัทผู้เป็นประกัน นี้ก็คงจะไปตามหลักเกณฑ์ที่ว่าเพราะเจ้าของรถยนต์เป็นคนประกัน แต่อย่างไรก็ตาม ทางนี้ก็มีอำนาจในการที่จะดำเนินการในชั้นต่อไปซึ่งอาจจะเข้าสวมสิทธิเจ้าของรถยนต์หรืออย่างไรก็ได้ เมื่อบริษัทผู้รับประกันนั้นไม่ทำตามบัญญัติ ฟังมีบัญญัติในเรื่องการประกันภัยหรือการประกันวินาศภัยอะไรอยู่แล้ว กฎหมายก็มีอยู่แล้วที่จะบังคับบริษัทนั้น ให้ดำเนินการตาม

กรมธรรม์ ส่วนในเรื่องรถยนต์ที่เช่าซื้อ อันนี้ก็อาจจะเป็นปัญหาไปในกรณีที่จะไม่ยึด
รถนั้นแล้ว แต่ว่าในระดับที่คนที่ได้เขียนไว้แล้ว ว่าเราได้มีการวางเงินประกันไว้แล้ว
โดยเฉพาะว่าคนละไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท สำหรับค่าใช้จ่ายเบื้องต้นเท่านั้น เป็นเงิน
เล็กน้อย ไม่ถึงกับขนาดค่าเสียหาย ซึ่งอาจจะเป็นหมื่นเป็นแสน นั่นก็เป็นกรณีที่จะสู้กัน
ไปทางศาล โดยเจตนารมณ์ของกฎหมายนี้ว่าเพื่อคุ้มครองเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเบื้องต้น ยัง
ไม่อาจที่จะดำเนินการไปถึงค่าเสียหายทั้งหมดได้

ในเรื่องการวางหลักทรัพย์ประกันนั้น ก็เช่นเดียวกัน ก็คงจะไม่วางเงินไปกว่า
บริษัทประกันภัยหรืออื่น ๆ ก็ที่ประมาณค่าของรถที่จะประกันโดยประมาณ สิ่งที่มีปัญหา
แล้วอาจจะดูขนาดรถ หรือถ้าเป็นรถเมล็ดชนสูงอาจจะมากขึ้น อันนี้เจ้าหน้าที่จะ
พิจารณาชั้นรายละเอียดต่อไป ส่วนที่กล่าวถึงมาตรา ๕๔ ที่ว่าคนนั้นชั้นมาตรา ๕๔
ไม่ใช่

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๕๔

นายถวิล สุนทรสารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : อันนี้
เป็นเรื่องการประกันตนเอง ซึ่งผู้ประกันจะต้องเป็นนิติบุคคล อันนี้ผมก็ว่าห้ามสมาชิก
ท่านหนึ่งก็เป็นห่วงอยู่แล้วเมื่อกี้ว่า กอวิทย์นิติบุคคลนี้จะล้มละลาย ก็ชานกล่าวมา
เอง ก็เมื่อไม่ให้เจ้าหน้าที่เขาเข้าไปดูอย่างไร จะทำอย่างไร เมื่อเราขมิ้มบริษัท
นิติบุคคลประกันตัวเองได้แล้ว อันนี้ผมก็ว่าอยู่ที่เหตุผลที่จะพิจารณากัน ถ้าห้ามสมาชิก
ผู้ใดก็เกรงที่จะเห็นว่าจะไม่สมควรประการใด ก็อาจเสนอแปรญัตติขึ้นมาได้

เรื่องเงินอุดหนุน ก็ได้เรียนขึ้นมาแล้วว่า สำหรับที่กรมประชาสงเคราะห์
ต้องใช้จ่ายไปตามมาตราห้าที่ห้ามอ้างเมื่อต้น ได้มีหลักเกณฑ์อยู่แล้ว เขาไม่ได้
จ่ายไปฟรี เมื่อจ่ายไปแล้วจึงติดตามอยู่ว่าผู้รับมีคุณสมบัติของสิทธิขั้นพื้นฐานนั้น อยู่
ที่ไหน เมื่อปรากฏตัวขึ้นแล้วจึงจะเรียกเอาค่าสิทธิต่าง ๆ นั้นได้ ที่ท่านว่าจะให้
มูลนิธิหรือไปตั้งอะไรขึ้นมาให้เขาคิด อันนี้จะไม่ค้นหรือ ความจริงก็มีอยู่แล้วในเรื่อง
กองทุนที่จะไปทำ ถ้าหากว่ามีผู้ผลิตหรืออุดหนุนให้ก็สามารถส่งเขาไปใช้ในกองทุนนี้ได้
มีบทบัญญัติอยู่แล้วในมาตราเรื่องกองทุนนั่นเอง

ส่วนปัญหาเรื่องพนักงานสอบสวนนั้น ความจริงพนักงานสอบสวนเป็นพนักงานชั้น
 คนที่ใ้ครูขอเท็จจริงที่ดีที่สุดในคดีเรื่องนั้นกว่าเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ทั้งหลาย หากไม่เราจะไม่
 ใ้พิสูจน์เรื่องคดีที่สุ่มกัน เป็นผู้ประมาณค่าเสียหายเสียหายเองว่าความจริงเหลือไร โดยไม่
 พลังทำอะไร กลัวยังจะไปทั้งคณะกรรมการขึ้นมา คณะกรรมการนั้นจะรู้ได้อย่างไร
 นอกจากพนักงานสอบสวนจะไปขึ้นแจ้งหรือหาข้อเท็จจริงเอาไปยื่นเคลไปอีก ซึ่งน่าจะ
 เป็นการอำมหิต น่าจะไม่เหมาะสม ยมกัคิดว่าพนักงานสอบสวนในชั้นขั้นนี้ หรือว่าจะใ้
 พนักงานสอบสวนชั้นผู้ใหญ่ประจำการไ้แทน ก็ต้องขออุทธรณ์อีกครึ่งหนึ่ง เพราะเหตุว่า
 ความระเบียบของการสอบสวนคดีที่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใหญ่มุมกันอยู่ คู่ส่วนวนนั้นตาม
 ลำดับชั้นอยู่แล้ว

ประธานสภาปิฎกนิติแพทยศาสตร์ : ที่คุณมาตุตตามที่ขังเหลืออีกสองข้อ ตอนที่
 หลังก็ใ้ครับ

ข้อ ๑ เรื่องความมั่นคงของวิมหัทธภักดิ์

ข้อ ๒ เรื่องการบังคับใ้เจ้าของรถยนต์ไปใ้วิมหัทธภักดิ์จ่ายภายใน ๑
 วันนั้น ถ้าเขียนไว้ในกฎหมายแล้ว เจ้าของรถยนต์ไม่สามารถจะไปบังคับ กับวิมหัทธ
 ภักดิ์ภักดิ์ใ้ การเขียนใ้ก็เกรงว่าจะไม่เกิดผล

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอข้อคิดเห็น
 ในระหัดพักการ สำหรับในคำบรรยายละเอียดหลายข้อ แต่กระผมยังไม่พูดถึง
 เพราะว่าเป็นเรื่องต่อไป ในคำหลักการนั้น การประกันใ้ใ้ความเสียหาย โดย
 เฉพาะในทางคำเกี่ยวกับร่างกายนั้น เป็นสิ่งที่ควรกระทำอย่างยิ่ง กระผมคิดว่าเรา
 ควรจะหาภิมาณานแล้ว แต่หาเสียค่ายวในร่างกฎหมายที่เสนอมานี้ เป็นแค่เพียง
 กฎหมายพลั้ง ๆ ถอง ๆ คือไม่ได้ใ้ความคุ้มครองที่ควรจะเป็นใ้ได้ เมื่อสักครู่มี
 ท่านสมาชิกอภิปรายว่า เราอาจจะก้าวเกินเอชไอเอชไป กระผมอยากกระจะเขียน
 เสนอว่าไม่ใ้เราก้าวเกินเอชไอเอช เราก้าวไปไม่เพียงพล คือถ้าหากว่าเราจะ
 ประกันใ้ใ้คนจริง ๆ แล้ว ควรจะเป็นการประกันแบบบุคคลที่สาม ที่สมมุติแบบ ถ้า
 หากว่าเรามีปัญหาในทางคำเรื่องวิมหัทธภักดิ์ภักดิ์ที่ใ้ไปออกกฎกระทรวงควบคุม

ให้รักคุณ ถ้าเงินเลขห้าบาทของกฎหมายปัจจุบัน ก็ควรที่จะแก้กฎหมายประกันวินาศภัย
ควบคุมกันไปด้วย ในเมื่อเราบอกว่ามีปัญหาในทางค้ำประกันภัย เพราะฉะนั้นเราจะ
ห้าครั้ง ๆ กลาง ๆ ปี กระผมคิดว่า เป็นความคิดที่ไม่ดีจะรอมคอบนัก ในด้านหลักการ
กระผมคิดว่าร่างกฎหมายที่เสนอนี้มีข้อจำกัดอยู่อย่างน้อย ๕ ประการด้วยกัน

ประการแรกนั้น ก็คือว่าไม่ได้ความคุ้มครองเพียงพอ คือผู้ที่ได้รับความเสียหาย
การให้ประกันเพียง ๕,๐๐๐ บาทนั้นจริงอยู่อาจจะช่วยโดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย ใน
เรื่องค่าพา ค่าอะไร แต่ว่าการที่ได้รับความเสียหายนั้นอาจจะมาก ถ้าหากว่าเหตุผล
ภาพไม่สามารรถปฏิบัติอาชีพตลอดชีวิต อันนี้เป็นการระเมิดทางแพ่งและอาชญา ซึ่ง
จะต้องมีการเรียกร้องในโรงศาล อาจจะเป็นเงินแสนเป็นเงินล้านได้ ถ้าหากว่า
กฎหมายครึ่ง ๆ กลาง ๆ อย่างนี้ช่วยอะไรไม่ได้เลย

ประการที่ ๒ เราจะพบว่าเจ้าของรถยนต์ส่วนใหญ่นั้นก็ไม่ใช่เศรษฐีเงินล้านมี
ปัญหามากในทางค้ำประกันความเสียหายและทรัพย์สิน จึงน่าจะพิจารณาว่า ใน ๗ เรา
จะออกกฎหมายแล้ว ทำไมจึงไม่ออกคุ้มครองเสียให้หมด ถ้ามีปัญหาค้ำประกัน
วินาศภัยก็แก้ควบคุมกันไปด้วย อันนี้เป็นปัญหาประการแรก ประการที่สอง ก็คือไม่ให้
ความคุ้มครองต่อเจ้าของรถยนต์ เจ้าของรถยนต์นั้นอาจจะเกิดอุบัติเหตุ โดยไม่ใช่
ความผิดของตัวหรือว่าเป็นความผิดชั่วฉับ แต่หนักกว่าเพียง ๕,๐๐๐ บาทเรื่องเล็ก ๆ
น้อย ๆ นั้น มันไม่แน่นอนไป มีปัญหาสองประการ ประการแรก ถ้าเจ้าของรถยนต์
ทุกคนเป็นเศรษฐี ไม่มีปัญหา แต่ที่ทราบกันคืออยู่แล้วว่า คนชั้นกลางก็จำเป็นจะต้องมี
รถยนต์ ในเมื่อระบบขนส่งมวลชนของเราเป็นเช่นนี้ ประการที่สองอุบัติเหตุกันไม่ได้
หลายประเภท กระผมขอยกตัวอย่าง ซึ่งอาจจะเป็นตัวอยางที่ไม่ค่อยฉลาดนัก แต่อาจ
เกิดขึ้นได้ เจ้าของรถยนต์ขับรถไปชนรถเมย์ รถเมย์พยายามหักหลบรถกลงไปในคลอง
หรือไปชนเสาไฟฟ้า มีผู้บาดเจ็บ ๑๐ คน เจ้าพนักงานสอบสวนสั่งให้จ่ายละแฉ๕,๐๐๐
บาท เป็นเงิน ๓ แสน ๕ หมื่นบาท เจ้าของรถยนต์ถ้าไม่ใช่เศรษฐีจะเอาเงินที่ไหน
มา ยิ่งกว่านั้นถ้ารถคันนั้นเป็นรถที่ขอยืมของเขา เจ้าพนักงานสอบสวนจะหาอย่างไร
กระผมรู้สึกว่ามันร้ายสร้างปัญหาให้เราเอง เพราะถ้าเป็นการประกันบุคคลี่สามแล้ว

ไม่เป็นปัญหา ถ้าหากว่าเรากลัวจะช้า เราเขียนลงไปไว้ว่าในการประกันภัยนั้น ให้บริษัทประกันภัยจ่ายเงินค่าชดเชยเบื้องต้นภายใน ๑ วัน ภายใน ๗ วัน ส่วนค่าเสียหายอื่น ๆ ไปวางกันในโรงศาล อันนี้ขอมกกระทำได้

ในข้อที่ ๑ นั้น กระผมคิดว่าในฐานะที่เป็นกฎหมายครั้ง ๆ กลาง ๆ ความยุ่งยากในการบริหารจะเกิดขึ้นเป็นอันมาก ประการแรกก็คือ เกี่ยวกับจำนวนเงินประกันที่จะไปวางกับนายทะเบียน กระผมขอยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่า ถ้าสมมุติว่าเรามีรถยนต์ ๒ คันคันนี้ มังคัมให้วางหลักทรัพย์ประกันคันละ ๕,๐๐๐ บาท จะเป็นเงินหนึ่งพันล้านบาท ถ้าหัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของเจ้าของรถยนต์เอชอีซีวีวีวีวี เงินก็ร้อยล้านบาท ไม่ใช่เงินเล็ก ๆ เลย ในกฎหมายนี้ไม่ได้เขียนเอาไว้ว่า ท่านจะเอาเงินนี้ไปทำอะไร จะบริหารในรูปแบบใด จะเก็บคอกองเพื่อไปช่วยเงินทุนสงเคราะห์ของกรมประชาสงเคราะห์หรือไม่อย่างไร ไม่ได้เขียนไว้เลย ถ้าหากหึงไว้เลย ๆ นะครับ กระผมคิดว่าหนึ่งพันล้านบาทไปซื้อพันธบัตร หรือฝากธนาคารก็ได้ดอกเบี้ยปีละ ๗ ล้านแล้ว อันนี้ก็อยู่กับใคร กระผมรู้สึกว่าเป็นห่วง เพราะว่าเงินมีมาก ประการที่สองก็คือว่าเมื่อเอาหลักทรัพย์ไปวางกับนายทะเบียนแล้ว เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นก็จะต้องจ่ายเงินชดเชยของตัวเอง เพราะว่า มาตรา ๑๒ รัฐธรรมนูญจะจ่ายจากกองทุนนั้นก็คงเมื่อไม่สามารถคิดคอกับเจ้าของรถยนต์ได้ ก็แปลว่าทางรัฐมาจะเอาเงินของประชาชนคนละเท่าไรก็สุกแล้วแต่ที่ท่านจะกำหนดในกฎกระทรวงนั้น ไปเก็บไว้ ซึ่งรวมกันอาจจะเงินหลายร้อยล้านบาท แต่ที่ท่านเก็บไว้เลย ๆ เวลาเกิดปัญหาท่านก็ไม่ให้ไว้บอกจากว่าท่านจะคิดคอกับเจ้าของรถไม่ได้ อันนี้กระผมรู้สึกว่าไม่ค่อยจะให้ความเป็นธรรมกับเจ้าของรถยนต์เท่าที่ควร

ยิ่งกว่านั้นในการบริหาร ข้อจำกัดข้อที่ ๔ ก็คือมีความยุ่งยากเป็นอันมาก เพราะว่าเราได้เปิดโอกาสไว้หลายด้านด้วยกัน

๑. ประกันภัยบริษัทประกันภัยได้
๒. วางหลักทรัพย์กับนายทะเบียน
๓. บัญชีคอกองประกันตัวเอง

LIRT

กระดอมขอให้ท่านองคิกกว่า เมื่อมีปัญหาก็ขึ้น โดยเฉพาะถ้ามีรณากกว่า
หนึ่งกัน อะไรจะเกิดขึ้นในการพิจารณา ถ้าเราตั้งสมมุติฐานว่า พนักงานสอบสวน
นั้นซื่อสัตย์สุจริตทุกประการ ไม่มีความลำเอียงอะไรทั้งสิ้น ก็ยังมีปัญหา ทั้งนี้เพราะ
เจ้าของรถยนต์ซึ่งวางหลักทรัพย์กับนายทะเบียนนั้นจะอยู่ในฐานะลำบากมากเพราะ
ไม่เลขขึ้น อาจจะไม่เคยขึ้นโรงพักทั้งชาติ ไม่ทราบว่าเขาทำกันอย่างไร รอดอีกกัน
หนึ่งนั้นประกันไว้กับบริษัทประกันภัย มีเจ้าหน้าที่ซึ่งซ้ำของงานอย่างนี้ เมื่อขึ้นไปได้
กันที่สถานีตำรวจ กระดอมรับรองได้ว่าเจ้าของรถยนต์เสียเปรียบ มีปัญหาอีกเรื่อง
เดียวกัน ในเมื่อเป็นนิติบุคคล จ้างนายความได้ จ้างทนายความได้ แล้วยังขาด
หัวใจที่มีดวงตาความเป็น ไม่มีความซื่อสัตย์หรือความรู้ทางกฎหมาย กระดอมว่าไม่มี
ทางออกอื่น จึงแนะนำให้ไปฟ้อง เมื่อโตขึ้นไปแล้วก็ไปฟ้องอีกในเกือบทุกกรณี ถ้า
หากเราไม่ตั้งสมมุติฐานว่าเจ้าพนักงานสอบสวนไม่ลำเอียง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แล้ว
ยิ่งจะเป็นปัญหา อาจหากว่าเราให้เป็นการประกันบุคคลที่สามเสีย แต่กระดอมการ
ประกันวินาศภัยในทรัพย์สิน ก็เป็นเรื่องที่มีวิธีประกันภัย จะไปสู้กันเอง ปัญหาชีวิต
เก่งหรือไม่เก่ง เป็นเรื่องที่มีวิธีประกันภัย เจ้าของรถยนต์ไม่จำเป็นต้องรับภาระที่
จะต้องเป็นหมอกความให้ตัวเอง

ในประการที่ ๕ นั่นก็คือ กฎหมายประกันบุคคลที่สาม หรือที่เราเรียกกันว่า
เทอริค ปาร์ตี อินชัวรันซ (third party insurance) ซึ่งใช้กันในหลาย ๆ
ประเทศนั้น มีผลดี เพราะเป็นการมีบังคับให้ผู้ไ้รถยนต์มีมารยาท ในการขับรถ
ขึ้น ถ้าหากว่าชนอยู่เสมอ มีเรื่องอยู่เสมอ ค่าเบี้ยประกันก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อย อาจจะมี
เพิ่มขึ้นจนถึงวันหนึ่งซึ่งไม่มีวิธีประกันภัยยอมให้ประกันภัย เมื่อนั้นก็เลิกไ้รถยนต์
ไ้ ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่ซื้อรถยนต์มีมารยาทดี เบี้ยประกันก็จะลดน้อยลงไป ซึ่ง
อันนี้จะเป็น เครื่องมือทางอันที่รัฐจะสั่งสอนให้ผู้ไ้รถยนต์นั้นมีมารยาทในการขับร
ยนต์ขึ้น ซึ่งไม่มีปัญหาใหญ่ที่สุดที่เราแก้ไขไม่ได้คือความปลอดภัยในชีวิตและ
กระดอมยังไม่เรียน แต่กระดอมคิดว่าโดยสรุปแล้ว เมื่อคำนึงถึงข้อจำกัดในคดี
การนี้ ก็น่าที่จะมีการพิจารณาว่า โทษ ๆ จะเสนอกฎหมายประเภทนี้แล้ว เราควร

ที่จะพิจารณาอีกครึ่งหนึ่งหรือไม่ว่า นักเสียใหม่ เป็นกฎหมายประกันบุคคลที่สาม ที่สมควร

ในที่สุดท้าย กระทบกระทั่งข้อซึ่งเทคนิคหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวกับกฎหมายนี้และกฎหมายอื่น ๆ ก็คือว่า ในการร่างพระราชบัญญัติให้สมาชิกรัฐสภา นั้น กระทบรัฐสภาให้เวลาเวลาน้อยเหลือเกิน กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายฉบับที่ ๖๖ มาตรา ๓๓๓ ส่งให้ถึงมือเข้านวันจันทร์ เช้าวันพฤหัสบดีท่านให้พิจารณา กระทบรัฐสภาเป็นเรื่องปกติเพราะว่า มีงานประจำกันอยู่แล้วทุกคน ในเวลาของวันพิจารณากฎหมาย อันนี้กระทบคิดว่าไม่เป็นธรรมดาสำหรับผู้เสนอ และผู้พิจารณา ในคานาผู้เสนอนั้น ก็ทำงานมามากมาย เรื่องนี้กระทบหน้าที่ ให้เวลาว่างเป็นเดือนเป็นปี เมื่อเวลาพิจารณาถึงกองกลางจะต้องการให้ผู้พิจารณานั้นได้ศึกษาโดยละเอียด ไม่ใช่พิจารณาโดยเคลือบผิวเพียงดูบาง ให้ท่านกองมาคอยตามแก้ข้อขยาย ในทางคานาผู้พิจารณานั้น กระทบคิดว่า เมื่อเราจะออกกฎหมายไปยังกับประชาชน สถานีจำเป็นต้องรับผิดชอบต่อกฎหมายที่ออกไป ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เต็ม ผิดก็เสียไม่ได้ การที่ให้เวลาน้อยนั้น กระทบรัฐสภาให้ทำงานความหนาที่โดยยากมาก ซึ่งเรื่องนี้ความจริงนักใจใฝ่ใจเพียงแต่ความหาญกล้าของหน้าสักหนึ่งอาทิตย์ ถ้าอีก ๒ สัปดาห์กฎหมายจะเข้า พานักส่งไปเสียก่อน แล้วก็ไปขึ้น ๆ ว่า อีก ๒ สัปดาห์กฎหมายนี้จะเข้า กระทบคิดว่า อันนี้คงจะช่วยท่านสมาชิกรัฐสภาทั้งหลายได้เป็นอันมาก ขอขอบคุณ

นายถ้อย จันทคามศิริ หัวหน้าประธานที่เคารพ กระทบของอนุชามาเสริมสมาชิกรัฐสภาท่านที่ใกล้กล่าวไปแล้วเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ความจริงแล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่พวกเราที่เกี่ยวข้องในเรื่องรถยนต์ได้รื้อออกมาเป็นเวลานาน ซึ่งควรจะได้ออกมาใช้กับประเทศไทยเป็นเวลานาน ๆ มีแล้ว หวังนี้ก็เนื่องจากว่าประเทศไทยนั้นได้ร่วมเป็นภาคีในสนธิสัญญาเกี่ยวกับ การจราจรทางบก ตั้งแต่ปี ๑๙๕๕ จนกระทั่งบัดนี้ประเทศไทยไม่ได้รับเอาซึ่งที่เราไปร่วมกับเขาไปเอามาใช้ปฏิบัติในประเทศไทยเลย จนกระทั่ง เขามีการแก้ไขสนธิสัญญากันอีกครั้งหนึ่ง เมื่อปี ๑๙๖๓ หรือ ๑๙๖๔ แก่แล้วเราก็ยังไม่ได้รับเอามาใช้

เพราะฉะนั้นกระผมจึงยินดีเป็นอย่างยิ่งที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ในที่สุดรัฐบาลก็ได้ตัดสินใจนำเข้ามาใช้ เพราะฉะนั้นจึงขอสนับสนุนว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ น่าจะได้มีการพิจารณาโดยรวดเร็วที่สุด แล้วก็จะ เป็นยอดศักดิ์ส่วนรวมส่วนรชบพทของ เอ๊ก ๆ น้อยๆ ที่ท่านสมาชิกต่าง ๆ โลกกล่าวมาแล้วนั้น กระผมก็เชื่อว่าคงจะเป็นข้อดีสอง เกณฑ์ที่ที่เราคงจะต้องรับไปขอวกในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

กระผมมีข้อสังเกตเพิ่มเติมที่อยากจะขอกล่าวในที่นี้ด้วย เนื่องผ่านสมาชิกจะเห็นพ้องด้วย จะได้ร่วมกันแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพิ่มเติมในโอกาสที่ร่างนี้จะได้เข้าไปสู่การพิจารณาของกรรมาธิการ

เรื่องแรกที่กระผมจะขอขบขุดกล่าว ก็คือว่า กฎหมายฉบับนี้รู้สึกว่าจะมีอะไรบ้างอย่างที่เราจะไปจากขรรคมเนียมของกฎหมายที่เคยกล่าวไว้หลาย ๆ ฉบับ มักจะมีมาตราหนึ่ง ตอนที่ ๑ อยู่ในมาตรา ๒ หรือมาตรา ๓ ในพาดของหัวว่า ถ้าหากมีกฎหมาย กฎกระทรวง ระเบียบข้อบังคับใด ๆ ที่ขัดแย้งกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วละก็ให้ยกเลิกไปเสีย บังคับอยู่กระผมสังเกตดูในร่างนี้ก็ยังไม่ไว้ การที่ไม่มีไว้ฉบับนี้จึงมีข้อเสียหายหลาย ๆ อย่าง อย่างแรกที่กระผมจะยกตัวอย่างเห็นได้ชัดเจนน ก็คือพระราชบัญญัติการขนส่ง พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งกระผมได้ทำงานเกี่ยวกับของอยู่ เป็นเวลา ๑๖ ปีที่ผ่านมา กฎหมายฉบับนี้ในมาตรา ๑๔ ได้มีบทบัญญัติให้รถขนส่ง ที่อยู่ภายใต้กฎหมายการขนส่งนั้นได้ประกันภัยกับบุคคลภายนอกไว้ในวงเงินไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท ต่อ ๑ คน กฎหมายฉบับนี้ได้เข้ามาเป็นระยะเวลา ๑๕ ปีแล้ว ก็หมายความว่า ในปัจจุบันนี้รถขนส่งบรรทุกไม่ว่าจะส่วนบุคคล สาธารณะ รถเมล์ประจำทาง รถที่วิ่งจ้างต่าง ๆ ได้มีประกันภัยกับบุคคลภายนอกไว้เรียบร้อยแล้วเป็นเวลา ๑๕ ปี แล้วเมื่อสมมุติว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ประกาศใช้มาก็ไม่มีบทบังคับให้ส่วนที่ซึ่งบังคับอยู่แล้วได้ยกเลิกไป ก็ทำให้เหมือนกับว่าประเทศไทยนี้แบ่งออกเป็น ๒ กาย กายหนึ่งจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายการขนส่ง ตามมาตรา ๑๔ ด้วย ขณะเดียวกันผู้ที่มีพฤติกรรมการมาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติการขนส่งแล้วก็ยังจะคงมาปฏิบัติ ตามกฎหมายฉบับใหม่อีกด้วย ซึ่งเป็นการซ้ำซ้อนกันโดยยังไม่สมควรเลย การซ้ำซ้อนอีกประการ

หนึ่งทีกระผมสังเกตเห็นก็คือว่าในมาตรา ๓๐ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คุ้มครอง
 ความในห้ามของยกเว้น เกี่ยวกับการทุจริต เขียนไว้ว่ามาตรา ๓๐ นอกว่า บริษัทจะ
 ยกเอาความทุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกัน เป็นข้อ
 คัดค้านเพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบผู้ประกัน ในการชดเชยค่าใช้จ่ายเบื้องต้นไม่ได้ การ
 ที่มีมาตรานี้จึงถูกด้วย ๆ ก็ แต่ว่าถ้าของพินิจดูในประมวลกฎหมายแพ่งๆ มาตรา๔๕๕
 และ๔๖๖ ซึ่งความในนั้นมีอยู่ว่า ผู้รับประกันภัยไม่ตกลงรับผิดชอบ ในเมื่อความวินาศภัยหรือ
 เหตุอื่น ซึ่งไต่ถามไว้ในสัญญาอันใดเกิดขึ้นเพราะความทุจริต หรือความประมาทเลิน
 เล่ออย่างร้ายแรง ของผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัยนั้น สองมาตรานี้ก็ขัดกัน
 อย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นถ้าจะเพิ่มมาตราตอนต้น ๆ อีกอันหนึ่งกฎหมายที่ขัดแย้ง
 กันให้ยกเลิกไปเสียเพื่อจะให้เป็นปัญหาในการตีความในการใช้กฎหมาย ของเรา
 ต่อ ๆ ไป ก็จะทำให้เป็นผลดีแก่การใช้กฎหมายฉบับใหม่นี้เป็นอย่างยิ่ง

ประการที่ ๒ ที่กระผมอยากจะขอสนับสนุนท่านสมาชิกท่านสุดท้าย ที่อภิปราย
 เมื่อสักครู่นี้ก็คือว่า เรื่องทรัพย์สินเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าเราจะช่วย
 ไล่มาจนย่อยเพียงใด ก็ขอให้มีการช่วยเหลือ นอกจากชีวิตร่างกาย นี้ร่างพระราช
 มติฉบับนี้ก็ร่างขึ้นมาแล้วนั้น ขอเพิ่มทรัพย์สินขึ้นสักอย่าง จะได้เป็นการสมบูรณ์
 แบบตามลักษณะการประกันภัยบุคคลที่สาม ที่เรียกว่า เซอร์คิ ปาร์ตี อินชัวร์นซ์ นั้น
 กันเสียที การช่วยเหลือตาม เซอร์คิ ปาร์ตี อินชัวร์นซ์ นั้น มีกฎหมายความว่าจะต้อง
 ให้ช่วยเหลือชดเชยค่าเสียหายในเรื่องทรัพย์สินให้เขาจนเต็มจำนวน หมายความว่า
 รอดกันหนึ่งพันไป ๒ แสนบาท ไม่กฎหมายความว่ากฎหมายจะช่วยเหลือเขาจนเต็ม ๒
 แสนบาท แต่อย่างน้อยที่สุดให้เจ้าของรถ หรือว่าประชาชน คนถนน หรือเจ้าของ
 ร้านค้าบริเวณที่ถูกรถเข้ามาชนทรัพย์สินของเขาเสียหาย คุ้มครองโอกาสเรียกร้องกับ
 คินม้างคามสมควร การที่ไปฟ้องต่อศาลเป็นคดีแดงกันนั้น ก็ขมจะหาที่อยู่แล้ว
 แคนบหรือเปล่าว่าเมื่อไปฟ้องแล้วผู้รับผิดชอบกันนั้น ๆ จะมีทรัพย์สินของตัวเอง มีบ้าน
 มีของมีมืออะไรที่จะมาชดเชยค่าเสียหาย แม้แต่เพียงว่าสัก ๒,๐๐๐ บาทหรือ๓,๐๐๐
 บาท เพราะฉะนั้นการเพิ่มกฎหมายประกันภัยบุคคลที่สามให้คุ้มครองถึงทรัพย์สินด้วยนั้น

จะเป็นผลคือส่วนรวมเป็นอย่างยิ่ง แล้วในต่างประเทศก็ได้พากันมาแล้วเป็นส่วน
ใหญ่ ประเทศไทยก็ควรจะเป็นภาคีในสนธิสัญญา เรื่องการจราจรทางบกกับเขา
มาแล้ว ก็น่าจะรีบมาให้เต็มภาคภูมิ เมื่อสองปีที่แล้ว ทางกระทรวงคมนาคมได้
การเจรจาเกี่ยวกับถนนขนานแคว้นระหว่างไทยกับมาเลเซียก็ไปติดปัญหา
เพราะก็ต้องหยุดชะงักไป ประเทศมาเลเซียเขายังยืนยันว่าของเขาไม่มีการประคั้น
กับบุคคลที่สามมาเป็นเวลาถึง ๒๐ปีแล้วเขาได้ปฏิบัติตามคอนเวนชัน (convention)
เมื่อปี ๑๙๕๔ มาเรียบร้อยแล้ว ห้ามประเทศไทยจึงไม่พากันเสียที แล้วจะขอเขา
รดของเราไปใช้ในประเทศเขาไทยไม่ประคั้นกับมัน เขายังไม่เห็นด้วย เขาขอว่า
ให้ประเทศไทยนำเสียให้ถูกต้อง แล้วก็ขอเริ่มเจรจากันใหม่ อันนี้กระผมจึงขอเน้น
ว่า เรื่องทรัพย์สินนั้นเป็นเรื่องที่จำเป็น ถึงแม้จะรวมครั้งอีก ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ -
๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ บาท ก็ยังดีกว่าที่จะปล่อยให้เดือนลอยคอ ๆ ไป

อีกประการหนึ่งก็คือว่าเกี่ยวกับรถพ่วง รถพ่วงนั้นเป็นรถที่จะเริ่มเข้ามา
บทบาทในประเทศไทยได้เร็วมากที่สุดในปัจจุบันนี้ก็มีอยู่เป็นจำนวนเรือนพัน อาจจะเป็น
เรือนหมื่นแล้วก็ได้ เพราะใช้ในการขนส่งพวกขุม พวกน้ำมัน เชื้อเพลิง ขน
ขางเขาใช้รถพ่วง แต่ว่าราคาเสียค่ายี่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่รวมถึงรถพ่วง
เอาไว้เลย ใช้เฉพาะรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ซึ่งคำว่า "รถยนต์"
ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์นั้นกระผมไปค้นหาแล้วก็ปรากฏว่าใน มาตรา ๔ ก็เขียน
ไว้แค่เพียงหมายถึงรถซึ่งเดินด้วยกำลัง เครื่องจักร เครื่องกล และแวนแควดที่เดิน
บนราง เพราะฉะนั้นรถพ่วงซึ่งในกฎหมายรถยนต์ ก็ได้แนบคำนิยามเอาไว้ว่าหาก
ซึ่งรถพ่วงนั้นหมายความว่ารถซึ่งรถยนต์ลากไปข้างหน้า ขนานข้าง หรือใส่ไปข้าง
หน้าอะไรต่าง ๆ นั้น พวกนั้น เพราะฉะนั้นน่าจะเพิ่มถึงรถพ่วง ในนิยามมีความรับผิดชอบ
คานวางพระราชบัญญัติฉบับนี้คือประการหนึ่งด้วย

อีกประเด็นหนึ่งที่กระผมขออุทธรณ์เข้ามาในที่นี่ ก็คือ เมื่อได้ร่างพระราช
บัญญัติบังคับให้รถทุกคนได้เอาประกันภัยต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว ก็น่าจะคิดพิจารณาถึง
ประเด็นที่กระผมอาจจะขอนักบัญชีที่กล่าวมาอันฉวยคิดหยอญ คือว่ารถขนส่งหนังสือตาม

กฎหมายการขนส่งใ้ปฏิบัติตามกฎหมายมาแล้วเป็นเวลา ๒๐ ปี สอดคล้องกับ น่าจะมี
 มทเฉพาะทางเพิ่มเติมในขานกฎหมาย ว่ารถที่ไ้ห้ามมาอยู่แล้วปี ให้อธิว่าสมบูรณ์จน
 กว่าเงื่อนไขหรือว่าเงินประกันที่เขาไ้จ่ายชำระไปแล้วหมดสิ้นลง ก่อนที่เราจะเริ่ม
 ทำใหม่ให้ห้าเฮียให้ดูคอง อันนั้นก็จะเป็นประเด็นอย่างทีเพิ่มเติม เพื่อไม่ให้เป็นการ
 เกิดครอนกันผู้ที่ใ้ปฏิบัติตามกฎหมายโดยชตมาแล้วเป็นเวลานาน ๆ

ประเด็นสุดท้ายที่สุด กระผมขออนุญาตใช้เวลาสั้น ๆ ก็คือ เรื่องกฎหมายช้อน
 กฎหมายการขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๓ กับกฎหมายฉบับใหม่ทีจะช้อนกัน กระผมเสนอว่า
 น่าจะพาทางออกโดยใ้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมไ้เข้าร่วมปรึกษากการใน
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย แล้วใ้ผู้อำนวยการที่เฉพาะรถยนต์ ทีเกี่ยวข้องกับภายใ้
 กฎหมายการขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๓ ส่วนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ให้มีหน้าที
 เฉพาะรถยนต์ทีเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติรถยนต์เท่านั้น ถ้าเป็นไปได้ก็จะมีใ้
 กฎหมายฉบับเดียวกันใ้เหมือน ๆ กันกับรถทุกประเภทในประเทศไทย ในส่วนของ
 เดียวกันจะเป็นผลคืออย่างยิง ชอมคุณครับ

นายจตุรม โปษะกฤษณะ : หานประชาชนทีเคารพ ทีจริงผมมีหน้าทีเกี่ยวกับ
 รักษาพยาบาลคนทีได้รับอุบัติเหตุพอสมควรนะครับแต่คนใ้ทีจะได้รับอุบัติเหตุส่วนมาก
 นั้นเข้ามาในโรงพยาบาล แล้วโรงพยาบาลเป็นผู้ทีรับรักษาตลอดเวลา ถ้าใ้ขาย
 เมืองคนต่าง ๆ นั้น ก็ไม่มีความจำเป็นเลยนะครับ โรงพยาบาลจะต้องออกใ้ทุก
 อย่าง และรักษาออกไป จนกว่าคนใ้ นั้นจะหายกลับบ้านไป เพราะฉะนั้นเงินที
 เราไ้รับจากคนใ้ นั้นก็จะไม่มีเลย นอกจากใ้จากรัฐบาลเป็นค่าค่าทุน เพราะ
 ฉะนั้นผมเห็นว่าทีจริงจำนวนคนใ้ทั้งหมดทีมานั้นเกือบจะ ๕๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งโรง
 พยาบาลต้องรักษาทั้งนั้น และถ้าจะพูดกันแล้ว โรงพยาบาลในกรุงเทพฯ หรือทั่วไป
 ในประเทศไทยนี้ก็เป็นของรัฐบาลทั้งนั้น เพราะฉะนั้นค่าใ้ขายต่าง ๆ นี้ก็เป็นของ
 โรงพยาบาลเป็นส่วนมาก ส่วนทีเราจะเก็บใ้มีน้อยเหลือเกิน และทีนี้ถ้าคนใ้รับ
 คนขับรถชนไ้คน ๆ นั้นแหละ ก็มีผลลยปรนนิบัติเอาใ้ ไ้คนมากคนทีเป็นคนขับ
 รถชนนั้นก็มีทีจะพยายามเอาใ้ใจคนใ้เป็นอย่างมาก และถึพยายามรักษาพยาบาล

ไฟที่ฟุ้งที่สุดก็คือไฟที่เป็นข้อเท็จจริงที่เราพบอยู่ เพราะฉะนั้นการใช้จ่ายเบื้องต้นนี้
 อนุมัติว่ามีความจำเป็นน้อยที่สุด โรงพยาบาลเป็นผู้รับผิดชอบเหมือนกัน

พลอากาศเอก เสงี่ยม หงษ์ชุกดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วย
 กับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กล่าวมาตั้งแต่ต้น ซึ่งทางฝ่ายรัฐบาลควรจะรับผิดชอบ แต่
 กระผมมีข้อข้องใจอยู่ประการเดียว ที่ยังไม่มีความชัดเจน คือเงินกองทุนในเริ่มต้น
 ซึ่งรัฐบาลจะให้ ๑๐ ล้านบาทแล้วจะจ่ายจากเงินงบประมาณต่อไปด้วย เงินงบประมาณ
 ของรัฐบาลนั้นเป็นภาษีอากรซึ่งเก็บจากราษฎร เมื่อจะใช้จ่ายในการใด
 แล้วก็ควรจะเป็นของราษฎรส่วนรวม เหตุใดรัฐบาลจะเอาเงินภาษีอากร ของ
 ประชาชนไปให้แก่ผู้ที่ถูกรถยนต์ชนแต่ฝ่ายเดียว ประชาชนคนไทยอื่น ๆ ที่ได้รับความ
 เกิดอุบัติเหตุ เช่น ถูกไฟไหม้จนสิ้นเนื้อประดาตัว ทำไมจะไม่ได้รับการคุ้มครอง
 ด้วย

อีกประการหนึ่ง ก็เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า กฎหมายฉบับนี้ถ้าออกไปแล้ว
 ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบมากที่สุด คือบริษัทประกันภัย ส่วนของเดียวกับกฎหมาย
 ที่มีบังคับให้รถยนต์ที่มีเคอร์ นิ่งต้องมีประกันภัยประกันประชาชน กฎหมายฉบับนี้เมื่อ
 ออกไปแล้ว บริษัทประกันภัยจะมีกำไรประโยชน์มากที่สุด เพราะฉะนั้นเงินกองทุนนี้
 ไม่ควรที่จะเอาจากเงินงบประมาณของประเทศ ควรจะให้บริษัทประกันภัยมีส่วน
 รับผิดชอบออกเงินกองทุนในชั้นต้นนี้ ก็จะเป็นความรับผิดชอบร่วมกัน

นายถวิล สุนทรสารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ ผมได้ฟังข้ออภิปรายของท่านสมาชิกหลายท่านด้วยกัน และรู้สึกว่าจะ
 เข้าไปในรายละเอียดมากเกินไป ซึ่งจะต้องคอยกันทุกภาคส่วน รู้สึกว่าจะเสีย
 เวลามากเกินไป ผมจึงใคร่ขอสรุปในประเด็นอื่น ๆ เอาในหลักการที่แท้จริงว่า กฎ
 หมายฉบับนี้ควรจะหลักการประการใด ในหลักการที่หนึ่งว่าควรจะประกันแก่เฉพาะ
 เรื่องชีวิตร่างกายหรือควรจะประกันในเรื่องทรัพย์สินเขาไปด้วย หรือขอขึ้นหน้าว่า
 จะไม่ครบ จะเอาเพียงบางส่วนก็บังได้ ผมก็เห็นว่าอยู่ในหลักการที่สำคัญ นั้นประการ
 หนึ่ง ท่านก็พูดว่าเจ้าของรถยนต์ทุกคนนี้ไม่ใช้คนดีร่ำรวยนัก รับผิดชอบสูงเข้ามา

ถ้าให้ประกันรวมทั้งชีวิตร่างกายและทรัพย์สินด้วยก็ไม่มีปัญหา เงินประกันก็ต้องเพิ่มขึ้นตามที่ถามเรียนว่า ประมาณสักหมื่นหมื่นจะไม่ไต่ มันจะต้องเป็นจำนวนแสน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ใครคือผู้เคอะกอนในชั้นต้น ก็คือผู้ที่เป็นเจ้าของรถยนต์มีรถคันไหนคันนั้นเอง ปัญหาเกี่ยวกับรถคันนี้มาอย่างนี้ เมื่อหาทางเจ้าหน้าที่และทางกระทรวงมหาดไทย ใค้พิจารณาเห็นแล้วว่า สำหรับเมืองไทยของเรา ถ้าจะแก้ไขตรงประเด็นจุดที่เคอะกอนมันน่าจะพอเป็นไปได้และง่ายขึ้น ก็มุ่งไปหาความเคอะกอนที่เป็นอยู่ในขณะนี้ว่า เขาเคอะกอนอะไร สำหรับผู้เจ็บป่วยของไปโรงพยาบาลอะไรทำอะไร ความจริงไม่จำเป็นเพราะโรงพยาบาลให้จ่ายอยู่ ปีมักว่าจะไม่ถูกต้องนัก เพราะเหตุว่าหน้าที่โรงพยาบาลนั้น สำหรับผู้เจ็บป่วยอนาถาไม่มีเงินค่าใช้จ่าย จึงจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้ฟรี และถ้าผู้ที่ฐานะพอจะเสียค่ารักษาพยาบาลได้ก็ต้องเสีย ทั้งนี้ก็เพื่อประชาชนเป็นส่วนมาก และนอกจากนั้นคนที่เขาไม่ไต่เข้าไปในโรงพยาบาล ก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายก็เป็นอันมาก การชน อันตรายเสียหายเกิดขึ้นตามอำเภอ ความชนพหุทาง ๆ ก็มีเช่นเดียวกัน ค่ารักษาพยาบาลชั้นต้นมีไต่หมายถึงแค่เตียงในโรงพยาบาลเท่านั้นแต่หากว่ามีบทกฎหมายช่วยสนับสนุน ก็จะเป็นประโยชน์แก่โรงพยาบาลเอง ที่จะไต่เงินที่ใช้จ่ายไปก็กลับหาคืนมาเพื่อไปใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ขาดคนอื่น ๆ ต่อไป ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ไม่ควรจะคิดเสียว่าเรื่องนี้ไม่จำเป็น อันนี้ผมก็ไม่เห็นด้วยว่าสิ่งที่ควรจะไปมาช่วยความชบชมตามสิทธิของเขา ก็ควรจะได้เป็นสิ่งที่นำไปใช้ไต่เป็นประโยชน์สำหรับเรื่องการแก้กฎหมาย ที่ว่าไม่ไต่ผมพบว่ากฎหมายไต่ซึ่งขัดแย้งกับกฎหมายนี้ให้ยกเลิก ความจริงกฎหมายนี้ก็เป็นการแก้ไขกฎหมายใหม่ ตามหลักกับกฎหมายใหม่ขมขกเลิกกฎหมายเก่าหรือถ้ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายเฉพาะกาลเฉพาะเรื่อง ถ้าไปขัดกับกฎหมายทั่วไป เช่นประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังที่กล่าวแล้ว กฎหมายนี้ก็ขมขกเว้นประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไปในตัว กล่าวโดยสรุปแล้วก็ใครขอให้พิจารณาว่ารัฐบาลหรือกระทรวงมหาดไทยที่ที่ เสนอกฎหมายนี้ขึ้นมาเพื่อความเหมาะสมในชั้นต้นที่จะดำเนินการ ตามสัญญาความเป็นอยู่ ก็คือต้อง

การแก้ไขกฎหมายเรื่องที่ดินรกร้างประชาชน ถ้าหากว่าไปรวมถึงทรัพย์สินด้วย ก็เป็นการ
 อ้าปากที่จะให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้พิจารณาเรื่องทรัพย์สินที่เสียหาย จึงคิดว่าน่าจะ
 แล้วว่าการคำนวณนั้นไม่มีหลักเกณฑ์ เป็นเรื่องยากมาก จะเกิดการเสียหายถึง
 พนักงานสอบสวนด้วย แต่เมื่อเขาไปยื่นขอมทกลงกัน เรื่องก็จะต้องไปถึงศาลอยู่แล้ว
 ความจริงที่เกิดกรณีเช่นนี้เป็น คือเรื่องการรักษาพยาบาล หรือเรื่องความเจ็บป่วย
 แคลใน เรื่องการเงิน เรื่องทรัพย์สินเสียหายมีเวลาที่จะพอทุกคนได้โดยปกติทั่วไปคนที่
 เขาไม่บอกเป็นความ เขาก็พิจารณาคงกันในเรื่องค่าเสียหายเล็ก ๆ น้อยๆ เรื่อง
 การไปข่มขืนหรือให้หรือข่มขืนไปข่มขืนในหอไรน์ เขาก็เป็นกันอยู่แล้วมันไม่กระพัน
 พันพันควน มีเวลาที่จะเจรจา ถ้าไม่บอกเป็นความ เขาก็ตกลงกัน ถ้าจะเป็น
 ความก็ไปดำเนินการยังโรงพยาบาล และเป็นกรยากลำบากที่จะให้พนักงานสอบสวนไป
 กระค่าเสียหาย คล้ายกับว่าไปหาหน้าที่แผนศาล มันจะเป็นเรื่องที่มีมากขึ้นไป ทาง
 กระทรวงมหาดไทยจึงรับแต่เพียงว่า หากเรื่องชีวิตร่างกายเท่านั้น

พันเอก อาจศึก คงสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ นี้จึงกระผมได้ทราบ
 เรื่องร่างพระราชบัญญัติจากทางหนังสือพิมพ์ที่ ได้รับระเบียบวาระการประชุม
 กระทบได้รับแล้ว กระผมรู้สึกเห็นด้วยอย่างยิ่งในหลักการ เพราะว่าเป็นการ
 ส่งเคราะห์ดีมาแก่เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ๆ นานา แต่ขอทราบรายละเอียดแล้วกระผม
 รู้สึกพอใจเหลือเกิน เพียงที่ว่าการละเอียดอย่างยังไม่รัดกุมพอ โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งในเรื่องที่ว่าการไต่เงินเบื้องต้นมาช่วยดูภาคเจ็บเบื้องต้นนั้น คุณสมบัติ
 ข้างนอกแล้วว่าโรงพยาบาลรักษาฟรีก็เลย ๔๔ เปอร์เซ็นต์ ยิ่งทั้งไปกระผมก็
 เลยเห็นความจำเป็นอยู่ทุกท่านว่า ที่ท่านอภิปรายนั้นกระผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งการที่จะให้พนักงานสอบสวนเพียงหนึ่งคนมาชี้ขาดในคดี ในกรณี
 พะเออะว่าทำไมมีคู่เขาจะกันสองฝ่ายนั้น สอนหม่อมคอคความยุติธรรมอย่างยิ่ง กระผม
 เสงเคยขึ้นโรงพยาบาลแล้ว กระผมเคยประสบคดีกระผมขอฝากทางกระทรวงมหาดไทย
 ไว้ด้วยว่า ความยุติธรรมที่อยู่บนโรงพักนั้น เป็นความยุติธรรมที่เกี่ยวกับ สีเทาวิงเขม
 มากเหลือเกิน กระผมจะขอพูดอย่างสั้น ๆ แค่นี้ สำหรับกรณีนี้ ส่วนกรณีอื่นหนึ่ง

อาจจะได้ขายทางเศรษฐกิจมากไปหน่อย ซึ่งกระผมก็ไม่ได้นัก เศรษฐศาสตร์ แค
 อย่างไรก็ตาม กระผมก็ขอหนังสือว่าราชการยานยนต์ เหม่สุกพวย มอควารถยนต์
 ในเมืองไหนดี้มี ๔๗,๐๐๐ กว่าคัน ถ้าท่านจะประกันเงินสดคันละหมื่นบาท ก็จะเป็น
 เงินประมาณสี่แสนเจ็ดหมื่นล้านบาท เงินจำนวนนี้ต้องคิดกำไรดีเออะครับ มันจะไปถูก
 แล่ซื้ออยู่ในขบวนการประกันภัยจากผู้ที่ได้รับประโยชน์จากรถยนต์ครั้งนี้ เงินไม่พูน
 ครับ พอเงินไม่พูน ประเทศไทยของเราซึ่งเป็นประเทศที่ร่ำรวยเป็นเพียงบางส่วน
 นี้ก็จะยิ่งแบ่เข้าไปอีก กระผมก็อยากจะฝากไว้ด้วยอีกประการหนึ่งคำป้าวงกลม ที่
 พานพ้าเอกสารแนะนำข้างท้ายว่าจะป้ายละ ๑๐๐ บาท ถ้าจำนวนรถยนต์
 ๔ แสน ๗ หมื่นคันนี้ เซ็นคันละ ๑๐๐ บาท ก็จะเป็นเงิน ๔๗ ล้านบาทเงิน ๔๗ ล้าน
 บาทนี้ ป้ากระผมถูกไปตามตัวเอะ อาจจะทำให้จริงอย่างไรกระผมก็ไม่ทราบเพราะว่า
 กระผมยังไม่เห็นจากเอกสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติ แคอย่างไรก็ตาม เราคิด
 ป้าหนึ่งรายได้ ๔๗ ล้านบาทนี้ เราจำเป็นต้องจ่ายหม่คั้ง ๔๗ ล้านบาทหรือไม่ ถ้า
 จ่ายไม่หม่ค เราจะไม่เอาแต่เพียงเงินรายได้ ๔๗ ล้านบาทป้ามาเป็นเงิน สำหรับของ
 จ่ายให้ผู้ที่ได้รับภคเจิมเป็นการรักษาพยาบาลจันคั้นจะเพียงพอไหม อันนี้กระผม
 อยากจะขอฝากให้คิดดู เพราะว่าจะอย่างคุณหม่ชานกับอภิวาไรจ่ายหม่คเพื่อเอิกเก็น ป้า
 เฉพาะคำป้าวงกลม คิดดูกราว ๆ ก็คั้ง ๔๗ ล้านบาทแล้ว มีความจำเป็นอย่างไร
 เราถึงไปเก็บอีก ผมคิดว่าเก็บคันละหมื่นบาท คั้ง ๔,๗๐๐ ล้านบาทเอาเงินไปแต่ซื้อ
 อยู่อย่างนี้ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไม่คี่เอะ อันนี้กระผมก็อยากจะขอฝากไว้และ
 อีกประการหนึ่งกระผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบว่า การที่เรารเพิ่มภาษีอากรร
 โน่นรตนี้ขึ้นมาทีละรทีละน้อยนี้ เรามีประกันใดใหม่ว่า เราจะไปขอเพิ่มค่าโดยสาร
 หรือค่านรทุก อย่างรถเมือประกันไว้ ๔,๐๐๐ บาท จะขึ้นมาหม่ค หรือหม่คความ
 เขาก็หม่คจะคอรจันเป็นค่าโดยสาร เพราะว่าไปสภาพรถเมือคี่วันนี้ ก็หม่ค
 กับรถที่กระผมอยากจะคอรว่า รถที่ขนอะไร ที่ไม่ไปคนเอือแล้ว เพราะว่ามันเพื่อ
 เอิกเก็น รวยรทุกเอือรทุกใหญ่รทุกอะไรค่าง ๆ นี้ เขาก็หม่คจะขอขึ้นค่านรทุก
 ขึ้นมาอีก แล้วจะคี่คอรจนกสวนรวมหรือไม่ อันนี้กระผมก็อยากจะฝากไว้ด้วย

ประการสุดท้ายที่ระดมมากจะกรวยเรียบก็คือว่า ในขณะที่ผู้ที่มีรดสักคันหนึ่ง
 ี่ความจริงกระดมไม่ได้มีระดมรูด แต่ว่าได้มีรูดพวกมีระดมรูด ก็ได้ศึกษาจาก
 เขา มีรถคันหนึ่งนี่ เขาจะต้องไปยังสถานที่ทำการของรัฐบาลตั้งหลายแห่งเพื่อเดิน
 ในบริษัทก็จะออกไปที่ตำรวจ ทะเบียนระดมรูดจะต้องไปกรมการขนส่งทางบก นี่ถ้า
 กฎหมายนี้ออกไปโตก็จะออกไปที่กรมประชาสงเคราะห์ จะออกไปอีกหลายแห่ง
 การไปศึกษากองสถานที่ราชการนั้น กระดมเองรับสารภาพว่า กระดมไม่ค่อยอยากจะ
 ไปศึกษารวดรถเลย เสียเวลามาก ได้รับความค่อนข้างไม่ค่อนข้างในใจเลย คนต้อง
 พยายามกันก็จะออกไปศึกษารวดรถราชการตั้งหลายแห่งเหล่านี้ ไปรถได้เห็นใจเขา
 ค่าย อันนี้กระดมอยากจะทำไว้ด้วย กระดมมีเรื่องที่จะกรวยเรียบเท่านั้นครับ

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย): กระดม
 ก็คิดว่าตกประเด็นสำคัญไป ก็อยากจะเรียบชี้แจงเพิ่มเติม ก็มีปัญหาเรื่องเงิน
 ประเด็นว่ากันอะหมื่นบาท แล้วก็เอาจำนวนรถแล้วคำนวณเขา เกรงว่าจะมีเงินไป
 กองอยู่ที่ไหนเป็นจำนวนหลายร้อยล้านบาทนั้น ความจริงการประกันนี้ได้เรียนมาแล้ว
 ว่ามีตั้ง ๘ ทาง ทางที่ ๑ เขาก็ไปประกันกับบริษัทประกันภัย ซึ่งเงินก็ไปอยู่ที่บริษัท
 ประกันภัย ประการที่ ๒ เงินเอามาสำรองเพื่อค่าเสียหาย โดยม่าวางไว้กับนาย
 ทะเบียน อันนี้เขาอาจจะวางเงินฝากก็ได้ หรือวางเป็นพันธบัตรก็ได้ ปกติเขาจะเอา
 เงินออกมาวางทำไม ในหลักเกณฑ์นี้อาจจะซื้อพันธบัตรได้ พันธบัตรนั้นก็ได้ออก
 คอกเบี้ยจากรัฐบาล ก็คงจะไม่ใช้เงินสด ทางกระทรวงมหาดไทยเองก็ไม่คิด
 ในข้อนี้เหมือนกัน ว่าจะมีเงินสดของอยู่มาก อันนี้ไม่ชัดเจน ถ้าในกฎหมายไม่ออก
 ว่าเงินนั้นจะให้ฝากไว้กับรัฐบาล เพราะตามปกติเงินที่รัฐบาลนั้นก็คงส่งกระทรวงการ
 คลัง แต่ซึ่งในฐานะเป็นเงินฝากก็ต้องถอนจ่ายคืนให้แก่เขา เขาไปใช้ทำอะไร
 ไม่ได้ ส่วนการประกันตนเองโดยบริษัทเอกชน นี่ก็เงินไม่ได้ออกไปเที่ยว ไม่ได้ออกอยู่
 ที่ไหนเช่นเดียวกัน อันนี้ผมว่าใครขอให้ดูพิจารณาในหลักเกณฑ์ว่า จำนวนเงินความ
 ที่กล่าวนี้ ถ้าผมพูดว่าจะมีจริง มีคนมาวางเงินสดไว้มากพอพนักงานทะเบียนเจ้าหน้าที่
 ที่ไม่รับผิดชอบที่รัฐบาลหรือทางกระทรวงการคลังจะได้พิจารณาดำเนินการในเรื่องนี้

ต่อไปประการใด จะแก้ไขเพิ่มเติมลงไปในกฎหมายนี้ก็ไม่ขัดข้อง ส่วนปัญหาเรื่อง
เงินค่าทะเบียนคันละ ๑๐๐ บาท ตามกฎหมายที่ว่าไว้ อันนี้เงินที่เก็บมาได้นับละ
๑๐๐ บาทนี้คงสูง เข้ากระทรวงการคลัง เปรียบประมาณแผ่นดินทั้งขึ้น ไกรจะเอาไป
ใช้จ่ายชดเชยประการใดก็ได้ เว้นแต่จะไถ่มีงบประมาณคงมาเป็นค่าเบิกจ่ายต่อไป

นายบุญ บริสุทธิ์ : พยานประชาชนที่เคารพ กระผมได้ฟังการอภิปรายมา
โดยตลอดจนรู้สึกเห็นด้วยกับพยานสมาชิกฝ่ายที่เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติมีความ
ไม่สมบูรณ์อยู่นานาประการ การที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มา ก็เพื่อ
ประสงค์ที่จะให้ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บได้รับเงินค่าใช้จ่ายเบื้องต้นเป็นเจตนาที่จริง แต่
ว่ามันเกี่ยวกับการที่ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นจะควรเป็นเท่าไร จะควรจ่ายให้หรือไม่
มันเป็นอำนาจในการวินิจฉัยบรรดคดี ซึ่งตามหลักการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญเป็น
อำนาจของศาล ไม่ใช่ของพนักงานสอบสวน การที่จะมาให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจ
เช่นนี้รู้สึกว่าจะเป็นการก้าวภายในการใช้อำนาจปกครองบ้านเมือง นอกจากนี้ถ้า
ได้ดูร่างพระราชบัญญัตินี้โดยละเอียดแล้วจะเห็นว่า ตามมาตรา ๒๐ นั้น บุคคล
ซึ่งถูกพนักงานสอบสวนสั่งให้นำเงินค่าใช้จ่ายเบื้องต้นมาชำระ ซึ่งมีกำหนดไม่เกิน
สามวัน ถ้าหากไม่ปฏิบัติตามนี้จะต้องถึงกับถูกจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน
๑,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นี่ก็เห็นได้ว่าศักดิ์ศรีความแพ่ง ๗ ยังจะเอาคนเข้าคุก
เข้ากระวางอีก รอดนครก็ยึดเราเอาไปขายโคเพื่อที่จะเอาเงินมา ชำระค่าใช้จ่าย
เบื้องต้น นอกจากนั้นหลักทรัพย์สินที่เราวางไว้ก็มีหรือยังค้ำให้เอาประกันภัยไว้กับบริษัท
ประกันภัยภัยภัยภัยภัยแล้ว เขาก็คนนั้นมันยากจนจริง ๆ ซึ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ไม่พอให้
เอาไป ๑๐ บาท ๒๐ บาท หากก็จะเอาเข้าคุกเข้ากระวาง ความประชาชนของเรานี้
อ่อนแอกับการอยู่ในคุกในกระวางเหลือเกิน ซึ่งกระผมก็รู้สึกหนักใจ การที่จะปล่อยให้
ได้กฎหมายออกไปอย่างนี้ นอกจากนั้นตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยังมีบริษัทของ
รอดนครให้เป็นผู้ชำระค่าใช้จ่ายเบื้องต้น ก็รอดนครที่เขื่อนสองโดยมากเวลาที่มีจำนวน
นับพันนับแสนนั้น บริษัทผู้ขายเป็นเจ้าของ ก็ดี เหมือนคุณนั้นละ จะไปบังคับเอา
จากบริษัทนี้ เสร็จจะเห็นว่ายังเป็นเจ้าของอยู่ นี่ก็ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

เช่นนี้แล้วการห้ามทำกินของราษฎรก็ การค้าขายก็จะเป็นอย่างไร ภาวะบ้าน
เมืองขณะนี้ฐานะทางเศรษฐกิจก็ ชาวยากจนมากแถมก็ ก็เป็นชนชั้นที่อยู่แล้ว การ
ออกกฎหมายฉบับนี้ไปก็มีแต่จะเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายให้แก่ประชาชนทั้งสิ้น ซึ่งคิดคำนวณ
แล้วไม่ต่ำกว่าปีละหลายร้อยล้านบาท เช่นปีจะเป็นการสมควรถือไม่ นอกจากนั้น
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อเอามาเทียบกับพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก ยังจะ
เห็นได้ว่ามีการขัดกัน เป็นเกลียวกันอยู่หลายประการ ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว จะควร
หรือไม่ที่จะปรับปรุงพระราชบัญญัติทั้งสองนี้ให้เป็นการสอดคล้องต่อกันเสีย กระผม
เองเห็นว่าควรประกันคุ้มครองสามอะไรนั้นะ ความจริงก็ริเริ่มกันมาสมัยเกษียณ
๑๐ ปีแล้ว ก็ก็มีปัญหาต่าง ๆ ร้อยแปดพันประการ เข้าใจว่ารัฐบาลสมัยนี้ จึงหาทาง
ออกดีของเขาแค่เพียงว่าค่าใช้จ่ายเบื้องต้น ถึงแม้กระทั่งนั้นก็ ก็ยังก่อภาระให้เกิด
ขึ้นดังกล่าวแล้ว อีกประการหนึ่ง เมื่อบังคับให้เขาประกันแล้ว ยังไปเอาค่าเบี้ยอีก
แสดงว่าประกันแล้ว เขาเสียอีกปีละไม่เกิน ๑๐๐ บาทต่อคน อย่างนี้รัฐมีความจำเป็น
สมควรหรือไม่ ไม่ต้องมีภาระอะไรเลย ถ้าหากเอาแต่เพียงเอาทรัพย์สิน ынโน
หะเบียน ที่คือนำรถนั้นบอกค่าประกันแล้ว เท่านั้นก็หมดเรื่อง จะคงไปออกครา
อีกคราหนึ่งให้เต็มหน้ารถไปหมกอย่างนี้ แล้วนำมาเอาเสียอีก ๑๐๐ บาท กระผมเอง
รู้สึกหนักใจจริง ๆ จึงเห็นว่าถ้าจะรับผิดชอบการก็ขอให้ท่านกรมการได้โปรดกรุณา
พิจารณาเสียให้ถ่องแท้ อะไรควรอะไรไม่ควร เพราะว่ารัฐบาลหากจะยืนยันเอา
ของท่านน่ะ

นายบุญชู โรจนเสถียร : ท่านประธานที่เคารพ ผมได้ฟังคำอภิปรายของ
เพื่อนสมาชิกเข้ามาแล้ว ผมเห็นว่ามันอยู่ที่เรื่องหลักเกณฑ์ คือวัตถุประสงค์หรือ
ความมุ่งหมายที่ทางราชการอยากจะช่วยเหลือผู้ที่ได้รับภัยอันร้ายจากยานยนต์ นี้
เป็นสิ่งที่ควรจะช่วย แต่ที่เรามักจะหามาตรการที่ไม่ถูกต้องแล้วก็ไม่เหมาะสม และ
จะไม่ค่อยช่วยที่เราต้องการ และเป็นเรื่องซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ แบบนี้
อย่างที่ได้อภิปรายกันมาแล้วมากมายทีเดียว แต่ก็ยังไม่เห็นว่าจะมีการ
ปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ ผมจึงไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้เลย

หลักเกณฑ์ท่าน

สมาชิกท่านหนึ่งได้หยิบยกขึ้นมาเรียนคือที่ประชุมนี้ ผมเห็นว่ามันเป็นวิถีการ และเป็น
 วิถีการและเป็นมาตรการที่ถูกต้องที่สุด คือเราจะต้องเผชิญความรับผิดชอบ เกี่ยวกับ
 เรื่องนี้ให้กับสังคม คือผู้ที่ชรถนั้นจะคงร่วมกันรับผิดชอบ โดยประนีประนอมสำหรับ
 ความเสียหายที่จะเกิดแก่บุคคลที่สาม เมื่อมีการใช้มาตรการในลักษณะนั้น มันจะลุลม
 ไปถึงค่าเสียหายทุกประการ ไม่ใช่เฉพาะการรักษาพยาบาล ค่าแพทย์ มันจะลุลมทั้ง
 พรหมยอื่นทุกประการ พร้อมกับด้วย ซึ่งจำเป็นจะต้องให้ลุลมไปตั้งแต่เมื่อมีการประนี
 โทรมันบริษัทประกันที่เข้ามารับผิดชอบ ความยุติธรรมต่างๆ มันก็ย่อมจะเกิดขึ้นเพราะ
 ว่าทุกฝ่ายจะต้องได้เสียกันด้วยข้อเท็จจริง ด้วยหลักการ เพื่อที่กฎหมายจะบังคับ
 เขาไว้ให้ปฏิบัติ ผมจึงเห็นว่า ถ้าจะแก้ เติมจะต้องไปแก้กฎหมายประกันวินาศภัย
 ซึ่งควรจะกระทำแล้วก็จะส่งผลทำให้เราปฏิบัติตามภาระหรือพันธะผูกพันที่มีอยู่ กับ
 ต่างประเทศ อย่างที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้กล่าวมาแล้ว ผมว่านั่นจะตรงตามหลัก
 เกณฑ์ที่เขาต้องการใหม่มากกว่า ผมจึงใคร่จะเสนอข้อที่ประชุมนี้ว่า กฎหมายนี้ไม่
 ควรรับ ควรจะไปแก้ด้วยวิธีอื่น มาตรการนี้ถ้าใช้ไปแล้ว ก็จะเกิดปัญหาตามมา
 ที่เดียว จะไม่ใคร่ลงอย่างที่ท่านรัฐบาลต้องการ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ผมจะขอ
 มติของที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไว้พิจารณา
 หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(สมาชิกยกมือ ๔๙ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(สมาชิกยกมือ ๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะให้ส่งคณะกรรมการสามัญ หรือ
 วิสามัญ

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาล
 ขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๔ คน

LIERT

ประธานสภาปัตยกรรมแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิชาชีพ
จำนวน ๘ คน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาปัตยกรรมแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ ลงมติให้ตั้งคณะกรรมการวิชาชีพ มีจำนวน ๘ คน รัฐบาลจะเสนอที่คน

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาล
ขอเสนอ ๘ คน

ประธานสภาปัตยกรรมแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอ ๘ คน จะมีท่านผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาปัตยกรรมแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าให้ฝ่ายรัฐบาลเสนอ ๘ คน
สมาชิกสภาเสนอ ๕ คน เชิญรัฐบาลเสนอได้

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาล
ขอเสนอ ๘ คน คือ ๑. นายถวิล สุนทรศารทูล ๒. นายสมภพ โทษระภิกข์
๓. พอลจารย์ สุจินต์ สุรชาติ ๔. นายสุเกียรติ ประมูลด

ประธานสภาปัตยกรรมแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอ ๘ คนแล้ว ต่อไปจะให้ฝ่าย
สมาชิกสภาเสนออีก ๕ คน

นายชานนท์ สายสว่าง : กระผมขอเสนอ นายกัญจน์ นาคามดี ท่านผู้
ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสุวิษ ทัชชเศรษฐ : กระผมขอเสนอ นายประยงค์ เอี่ยมศิลา ท่านผู้
ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเพทาย ฆมาทกุล : กระผมขอเสนอ ทอศรี ประนิศ เจริญศิริ ท่านผู้
ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

LIRT

(มีสมาชิกรับรอง)

พลโท โชติ ธีรณัฏฐิติ : กระผมขอเสนอ นายเพ็ญ อธิกุล ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายพรหม สุทรสุคนธ์ : กระผมขอเสนอ นายจรูญ สีนุญเรือง ท่านผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ฝ่ายสมาชิกสภาเสนอครบ ๕ คนแล้ว จะ
มีท่านผู้ใด เสนอใครอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอชื่อผู้ใดอีก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าครบ ๕ คนแล้ว ซึ่งท่าน
เลขาธิการรัฐสภาจะได้นำรายชื่อ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันค่าเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถยนต์
ส.ศ. คือ ๑. นายฉวี สุนทรสารทูล ๒. นายสมภพ ไชยระถิกย์
๓. พลตำรวจตรี สุจินต์ สุรชาติ ๔. นายชูเกียรติ ประมูลผล ๕. นายกัญจน์
นาคามณี ๖. นายประนัยก์ เอี่ยมกิจอ ๗. พงศวี ประณีต เจริญศิริ ๘. นายเพ็ญ
อธิกุล ๙. นายจรูญ สีนุญเรือง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายฉวี สุนทรสารทูล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐสภา
ขอเสนอแปรญัตติภายใน ๑๔ วัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐสภาขอเสนอแปรญัตติภายใน ๑๔ วัน
จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๔ วัน

สำหรับวันนี้หมดกระเบียบวาระแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๒๔ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจจรรยาบรรณการประชุม

ผู้ตรวจรายงาน

- ท.อ. จิตต์กวี เกษะโกมล
- ท.อ. ทูม ปิยะรัตน์
- ทอ.ค. นิรัญญ์ ศิริวิวัฒน์
- ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
- ท.ค.อ. สุธรรม วรวิเชียรวงษ์
- ทอ.ร.พ. สนธิ มุขะชัย ร.น.
- สมภพ จันทร์ประภา

- คุณ พลอยซึ่งวาชัย
- ชญ มุขะรังค์
- สินธุ์ชัย ช่อสุทัยดี
- จ่างรงค์ ใจอ่อนนชม
- โฉมเดชา สิริอุทากร
- ฉันทนา ชามปฐม
- เปรมจิต มุขมุลล
- พิลาธ จารุณี
- สมศรี ใจอ่อนนชม
- สมชาย ทาวคุณ
- กุชชงค์ เอกบุตร
- ประเสริฐ มั่นสิน
- รัชณี สันธิโชติ
- กัญญา ชำนาญกิจอม

ตรวจแล้ว วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖
 สภากรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๔

สุทินชัย จิตรถึก
 หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ไทโรจน์ อัมพรประภา
 หัวหน้ากองการประชุม
 ท.อ. สงวน คำวงษา
 รองเลขาธิการรัฐสภา
 ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
 เลขาธิการรัฐสภา

ทอ.ค. ศ. อธิปไตย
 ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

